

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Пословни број: К.В. 5/05

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОД 26. априла 2006. године

Констатује се да су на главни претрес приступили: заменик Тужиоца за ратне злочине Милан Петровић, оптужени Бранко Грујић, Бранко Поповић, Драган Славковић, Синиша Филиповић, Драгутин Драгићевић и Иван Кораћ, који су приведени из Окружног затвора у Београду, браниоци оптужених, адвокат Зоран Јовановић, за оптуженог Грујић Бранка, адв. Мирослав Перковић, који ће мењати адв. Сташевић Слободана, адвокатски приправник Илија Гостовић из адвокатске канцеларије адвоката Мирослава Перковића, адвокат Мирослав Ђорђевић, који се јавља за адв. Драгана Ђокића, адвокат Миломир Шалић, те пуномоћници оштећених, адвокат Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Судија, са Вашом дозволом бих морао у 11 сати да напустим претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ће Вас замењивати?

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Колега Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Судија, такође, у 11 сати, па ће колега Перковић замењивати и мене, ако не завршимо до 11, можда ћемо и завршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда ћемо и завршити, у реду.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес одржи и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Неђо Млађеновић.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Сведок НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Добар дан. Могу ли седети, ја имам терапије неке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, може. Добро. Ви сте Неђо Младеновић, је ли тако?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Млађеновић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Млађеновић, да, да, добро. Име оца?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ратко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратко? Рођени сте, које године?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: 1944.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Дрињачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је општина Зворник?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неких измена у односу на Ваше личне податке које сте давали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Живите?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На истој адреси? Добро. Да ли сте Ви можда у сродству или у завади са оптуженима, Грујић Бранко, Поповић Бранко?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кораћ Иван, Филиповић, Драгићевић, Славковић?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам Бранка и Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте Ви по занимању?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Дипломирани политолог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где радите?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Предао сам за пензију и остао сам без посла пре пар година, био сам директор Комуналног, па због страначких ових, отпуштен сам са посла. Радим лимарију, био сам по струци лимар, па бавим се лимарским пословима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Са личним подацима као на записнику код истражног судије, несродан, није у завади, те наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте положили заклетву пред истражним судијом, па ћу Вас ја сам опоменути на текст те заклетве коју видите ту, значи и даље важи заклетва, а дужни сте да говорите истину. За давање лажног исказа кривичног се одговора. Предвиђена је и запређена казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се Вашом изјавом изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате на поједина питања. Ви ту имате један списак имена лица која ће се за сада овде ословљавати са тим псеудонимима, тако да уколико будете имали потребу, а верујем да ћете сигурно за једну особу имати потребу да је помињете, да не говорите име и презиме, већ тај, те иницијале. Значи, ту ја мислим да има два имена?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Уколико будете имали потребу, значи, та имена да помињете, да их поменете тако. Ви сте дали изјаву пред истражним судијом овог суда и дали сте 2002. године изјаву истражитељима Хашког трибунала, па ћу Вас ја питати, прво, да ли Ви остајете при ономе што сте изјавили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете? Добро. Овде је оптужено шест особа за кривично дело ратни злочин против цивилног становништва за неколико догађаја у пролеће 1992. године у општини Зворник. То Вам је предочено и када сте код истражног

судије говорили, па ја претпостављам да Ви знате отприлике шта нас овде интересује, значи Ваш посао везан за тај период од априла до јула месеца у општини Зворник, како сте ангажовани, шта сте радили, па изволите.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам када су почели ратни сукоби у Зворнику, десио се, био сам директор Комуналне радне организације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од које године сте Ви то већ?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Од 1987. сам био директор Комуналног, од пре рата, ту сам се задесио и радио са Муслиманима заједно у фирми и тог јутра, када су се десили у Зворнику, да су Муслимани заузели мостове Зворник, био је са мном и Ђемаловић један из Малог Зворника, Муслиман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то био датум?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да ли је 07., 08., не могу тачно рећи, не знам. До тада се све радило нормално и када се то десило, заузели су мостове Муслимани и ја сам онда изашао на мој предлог остала ми је супруга која је радила у болници, остала ми је од шурака жена, у болници радила и остао је један фин човек Ђемаловић из Малог Зворника. Видели смо да се шушка, спрема и он је био са мном и ја сам затражио помоћ да изађем. Са мном се десио и Камшалић Мустафа, председник општине, диван човек. Били смо заједно у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су то они заузели?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Заузели су мостове и нисмо могли изаћи из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ту биле неке барикаде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Барикаде, на мостовима су биле барикаде и наоружани људи, нисмо могли изаћи из Зворника. И ја сам онда бирао шта ћу, имам пријатеља, замолио сам Садика Коферица, директора пруге у изградњи да ме проведе кроз Дивич. Са мном ће поћи и овај Ђемаловић, заједно, Муслиман, пријатељ мој. Он је рекао, не смем од, Изет је био мој пријатељ и сада остао и пре, Мехинагић, директор пруге у изградњи Зворник, рекао је, јави му се и реци да ја тражим помоћ да ми помогне и он је врло брзо успоставио контакт и Изет је рекао, проведи га. И он је мене провео кроз Дивич и ја сам прошао, ударио на једну барикаду у Дивичу горе, где су моји пријатељи били горе. Ја сам мало и шалио се са њима, шта је, ајде, превезите ме на језеро да пређем у Србију, има са мном и Ђемаловић. Немој, нећу, каже, пуцају наши са Куле. Иди ти, не бој се ништа и ја прођем кроз мајдан неки горе, пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви пређете у Србију?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, још пређем, Босну видим, прођем према Извориштима горе, јер сам слагао да идем на Извориште, да обиђем, пошто сам директор Комуналног, а Изворишта су главна у Сопотнику и Зелењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте слагали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ове на барикадама када сам ишао, где ћеш, рекох, хоћу да обиђем изворишта. И ту двојицу људи који су ме зауставили, накнадно у Каменолому, Муслимани, двојица. Један је ишао са мојом супругом у школу, па смо лако нашли заједнички језик. Он је рекао да изађе овај Ђемаловић из кола, а ми да останемо. Ја рекох, шта ћемо. Он се брзо вратио и Ђемаловић пита, шта је, отприлике је сумњао да ли ја нешто са њим не шурујем и ја сам видео каква је ситуација, оставио сам кола у Ђевањи одакле ми је супруга, а ми смо прешли цем у Србију у Амајићу, нас троје и овај Ђемаловић, који је из Малог Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте сада остали у Србији, колико дана?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам отишао после у Шабац, отишао, брат ми је већ био пребегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у Шапцу, колико?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У Шапцу сам остао једно седам, осам дана остао и нисам се враћао и за мном је била, овај, Радио Зворник, назове ме брат који ради у «Глиници», успоставио са мном везу. Није тада било мобилног. Неђане, каже, траже те, долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, ко Вас тражи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тражи те Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада само мало да то време одредимо. Ми смо овде чули од многих да су неке борбе биле негде 08., 09., априла, да ли сте Ви тада били присутни или сте тада били у Шапцу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви напустили пре тога, колико сам ја схватила?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам тај дан, када су мост заузеле барикаде, не знам, мислим да је 07. или 08., не знам који је био дан, изашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су биле оне борбе, да ли сте били?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви пре тога, колико, отприлике дана?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тај дан када су борбе почеле у Зворнику, отприлике, ја сам био тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте пре?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, колико се задржавате у Шапцу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У Шапцу седам, осам дана сам се задржао, нисам, долазио сам у Лозницу један дан па сам и чуо, пошто сам радио неке послове са Дуваном из Љубовије око лимарских радова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули шта се дешава за тих седам-осам дана?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам много чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су биле неке борбе, да је дошао Аркан или неко, да ли сте чули?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сада ћу Вам рећи и када сам дошао, брат ме тражио да се вратим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је већ то када је прошло?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Шест или седам дана, колико је било, да. И ја долазим, где, на мосту већ знају, када сам ушао доле у Кризни штаб, један војник пита, јеси ти Неђо Млађеновић, јој, ти си, каже, траже те. Што ће ме тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви дошли, у?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У Фамот, фабрику Фамот, ту је био Кризни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У Каракају, да. Ту сам се јавио, каже, иди горе на спрат. Ја сам горе отишао, ушао и затекнем зворничку свиту, на челу са Браном, видим, стоје мирно око једног великог стола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко стоји, Брано?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Брано и био је ја мислим Спасојевић, доктор један Лазаревић, Стево Ивановић и било је још не знам, стварно не знам, а било је људи, то је било званично. Ја се краватирао, дошао, каже он мени: ко сте Ви, ја кажем тај, а он по мени, где сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко од тих официра, отприлике то је било тако и где сте Ви, кажем, ево ме у Зворнику. Каже, седи господине, а грдним речима овима што су седели. Неко ме гурка ногом, немој се супротстављати, рекох могу ли ја ићи видети шта има у граду, каже, иди да чистиш град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то каже?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко од ових, отприлике да је неко од Арканових људи био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је неко од Арканових?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Сада ћу Вам рећи, иди да чистиш град, мислим да се Пејо звао тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај што Вама каже?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Мали, пун човек, мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коса?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим да је имао и неку капу на глави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Црн, плав, смеђ, какав, да ли се сећате?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Више је смеђ, није црн сигурно, каже, иди да чистиш град, ја ћу доћи горе, хоћу да за четири сата град буде чист, иначе, ако видимо да си побегао, наћи ћемо те. И ја одем до неких аута, нисам ни знао, седнем у неки ауто. Како сам улазио, у Зворнику неки тенк на улазу са леве стране стоји. Мој је камион од смећа на барикади на улазу у Зворник, стоји и ја, у Комуналног горе пуче нека грана, нешто уплашио се био и онда чули су да је дошао директор Комуналног и каже, ја кажем, ја сам рекао, мислим да је то био Аркан. Каже, где си ти, кажем, ево ме. Каже, ајде вамо са мном. Написа пар речи да објави Радио Зворник да је град слободан, да се Муслимани и људи наши враћају да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то сте Ви прочитали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На радиу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: На радиу, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био на радиу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим да је Аркан био, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вам је то наредио?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали касније фотографије његове, да ли можете да кажете да је он или?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам рекао и Хагу, мислим да је он био. У униформи је био и са беретком и кићанице су неке биле вамо, да се јаве људи и то ће мени и помоћи да пар људи Муслимана се врати и Срба и код мене су Муслимани радили два-три месеца на смећарама камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само на том послу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, то је тада радило се на одржавању воде, двојица су се јавила Муслимана. Имам и имена, могу рећи који су били, два-три месеца радили са мном и после су рекли, Неђо, неодрживо је, не може, неко их малтретира ноћу. Ја сам им исплатио плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се вратимо. Та фабрика, како сте Ви рекли да се зове у Каракају где сте дошли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: «Алхос» звани Фамот, «Алхос» или Фамот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте Ви дошли у тај «Алхос», кажете, већ одмах неко је знао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неки војник доле је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био стациониран, јесу ту били неки војници, полицајци, цивили исто као пре или не?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, нису ту полицајци, војник је био на улазу доле, војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Када сте ушли у круг, колико има да се иде до те зграде где сте затекли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Одмах, ја сам ушао у круг, то три-четири метра, нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одмах је ту та просторија?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Одмах та просторија на спрату Фамота.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел ту било исто војника или су то сви били људи у цивили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није, то су углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они били у цивили, Брано?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесу, у цивили. Затекао сам их, стоје мирно, крај једног великог стола, овалног ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко са Вама ту попричао нешто од њих?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није ништа, од њих нико ми није смео рећи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него тај?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Него тај, питао ме, где сам, мало ме је и опсовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, јел Вас оптужио да сте побегли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ружно. Каже, где сте Ви, Ви сте побегли, нема Вас, директор Комуналног. Ја кажем, нисам побегао, отишао сам, тако и тако је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та војска? Јесте препознали неке војнике? Јесу то неки зворнички војници или који?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно, не знам. Није то по њему био ни неки, овако, није ни отресит био и то је тај мој први дан када сам отишао у град и да Вам даље при и после наредили да чистим Зворник. Зворник је био порушен, стакла, не може се проћи од крша, од ствари, изнетих на улици, стакла, излози полупани, да тражим помоћ. Моја цистерна нема је, украдено погребно возило, покраден возни парк, главни шлепер велики за смеће нађемо га на барикади на улазу у Зворник. Шта ћу, видим, одем у Мали Зворник код директора Комуналне радне организације да ми да цистерну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је исто као и Ваша фирма, само мала?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, мала, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте Ви имали у возном парку пре тих догађаја?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Имали смо и цистерну, имали смо и погребно ауто, шлепер један велики, ауто за контејнере, два мала возила, три, имали смо и то, «Цитроен», погребно возило, имали смо ново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нешто од тога затекли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: «Цитроена» нема, затекао сам једну «Ладу» само једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ту «Ладу» после, затекли тада или сте је после нашли?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Она је нађена после, извињавам се, остала је ту била, када је запуцало. Ја сам оставио ту «Ладу», пред касино паркирана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А цистерна, није ни ње било?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: После, цистерна је већ била негде по граду, али углавном је пар дана, већ је била у неком, радили смо даље са њом, остала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке камионе пре рата, нешто?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Имали смо контејнера два, «Даица» и «Фапа».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су они баш за смеће?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Они су били у кругу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ту остали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте. Уништен је велики један шлепер, на улазу у Зворник, био на барикади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Вам је то сада било довољно за тај посао, за почетак?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, да Вам кажем, два контејнера су већ значила много, два возача се, по мом обавештењу да се врате, вратило се неколико Срба и вратила се два Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, јел почињете да чистите?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Почињемо да чистимо град. Е, сада ја кажем, да ја не могу. Прете мени, морам град очистити, да очистим. Ја онда одем у Мали Зворник и дају ми цистерну, убиће ме, каже он, ево ти цистерна, њу вози Муслиман у Малом Зворнику, кога ја знам лично. Ајде доведи је до моста, па покажи мени команде и оно, ја ћу кроз Зворник, неколико пута пустим воду мало. Тако је то два-три дана трајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То чишћење?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да и онда ја тражим помоћ. У међувремену ја затичем да сам ја, да је Ерић Коста, формира се Комисија за асанацију. Ерић Коста је председник Комисије, а ја заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас то поставља, како долази до тога?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста је дао тај у Комунално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вам донео решење?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. Он је донео решење да сам ја, има седам чланова у тој Комисији за асанацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте видели та решења?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, имао сам у рукама, могу га и наћи код куће, нисам га понео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо га ми. Добро. И шта пише у том решењу, шта каже Коста?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Пише да смо дужни вршити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је председник?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: А ја заменик и седам, да ли шест, седам чланова, не знам сада, у Комисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и даље директор ове Комуналне?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам ја и даље директор до после рата ћу остати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су овлашћења и задаци те Комисије за санцију?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Добили да вршимо асанацију бојишта, тако пише, да вршимо сахране Муслимана и Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, аасанација бојишта?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, тако је писало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: И ми смо онда тражили, ја сам тражио прво да се чисти град. Ја сам рекао, ја немам људи. Онда су тражили од «Инжењеринга», од «Електродистрибуције» и још од ових већих фирми, «Глинице», тако да су мени први, други, трећи дан већ било двадесетак људи на располагању да се чисти град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су људи који су радили у «Глиници»?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: У граду, јесте и када смо град већ привели крају, очистили, тражили смо пар људи да се додели који ће вршити аасанацију лешева, јер већ у Зворнику смо ми, ти људи за та три-четири дана, прва прикупили шеснаест лешева, међу којима ја знам нека имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел су то људи ту, Зворничани?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Зворничани, Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслимани?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било и Срба?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Срба тада, тада није било, тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када су ти лешеви, од када су те жргве, како су они страдали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Купили смо их по граду, мртве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели те лешеве?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ја их гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу ови, да ли су убијени, јесу ране прострелне?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Убијени, убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ватрено оружје?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ватрено оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су Срби који су страдали, њих нема?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Сада ћу Вам рећи за Србе. То је првих ти три – четири дана, било је шеснаест људи, које смо ми одвезли у Кризни штаб у Каракај, доле у Фамот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, сада, ко Вам то, то ови када наиђу Ваши радници, они су Вам то рекли?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису, него били су већ људи одређени у тој Комисији да прикупљају лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, како Ви сазнајете да су они нашли?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је први сведок, овде МР, већ је мени додељен био, први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само М му је то слово?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, М, био је додељен мени и од «Глинице» један камиончић са цирадом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао тај камиончић?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Три четири камиона су, кварила су се, ишло се, то је возио ко стигне, тако да су најмање три. Био је са цирадом, био је црвен, да ли две тоне, да ли, тамић био неки је, имао је цираду. И имао је у себи ону позади као они путари, неколико људи је могло да седне у њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то су они са отвореним страницама? Нема горе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Има, има, била је цирада, затворена, јесте. И онда мука је било док нађем једног човека, другог, трећи побегне, па смо два-три дана имали муку да, онда смо, ја сам рекао Кости, ја не могу овако радити. Онда је неко нам је доделио пар људи из неких фирми, директно на управљање нама у Комуналном, тој Комисији за асанацију, да остану код нас до даљњег, да раде сахрану и Муслимана и Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то да раде? Не чишћење града, него само сахране?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел само сахране или и неке друге ствари?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сахране, сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И скупљање тих људи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. Ко је год јавио нама и са терена, и из Дрине, људи су ишли, купили, где је год јављено да има леш, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио да се ради и како да се ради?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мени је долазио Коста Ерић. Он је био председник Комисије и он је и примао плату од општине и ови пар људи за асанацију су примали лични доходак од општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Ви нисте?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, ја сам примао плату од Комуналног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Комунално, из ког буџета, општинског?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, било је нешто оних пензионера који су плаћали ону воду, канализацију, а имали смо, један део је програма чишћење јавних површина у граду, што финансира општина и то усвоји Извршни одбор и ми то одрадимо и испоставимо ситуацију општини и општина плаћа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, опет општина?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Општина, да, опет општина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Коста Ерић, плаћа га општина и ове људе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста Ерић је председник Комисије и однесемо ситуацију у општину. она плати на наш жиро рачун и то су била средства од којих смо ми опстајали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то фактурисано, шта је писало у тим?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Чишћење града, има, рецимо, чистио се Зворник, пре рата, сто-посто, а у рату је смањен, редукован на једно 50%, нисмо чистили оне споредне улице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, слабије нас занима то чишћење улица, него ово, када се најђе на лешеве, како сте то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Купили су лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел писано то у тим фактурама, како?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то фактурисано?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ваљда и то као смеће?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ми нисмо уопште ту од Комуналног плаћали те људе, мислим да је општина плаћала и њих да примају плату ти људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти што раде то?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, добро, кажете, Ви сте били директор Комуналног, како сада то фактуришете, те услуге?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо ни фактурисали, они су добијали лични доходак за то, нису они фактурисали никоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као Комунално?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо сигурно никоме фактурисали. Било је тога много, и Срба и Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај део посла?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Добијали смо нафту од општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да требујете, колико?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Идемо и тражимо за камионе, одемо, сналазимо се, дају, не дају, нема нафте, нећемо радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кома сте се обраћали за нафту?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Углавном ко је био председник Извршног одбора или општине и то је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је и Брано Грујић, био је и једно време, овај, П, ко је год био, мењао се горе, врло често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Н, да није Н, то је ћирилица?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Р, Р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Р?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Р.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: И добијали смо нафту углавном, јер не би могли ни радити другачије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте Ви некада лично контактирали са Браном Грујићем, везано за ту нафту?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам, јесам, неколико пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Првих тих дана, првих тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, где сте ишли?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Попијемо кафу код њега, вратимо се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Ви и ко још?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја и Коста Ерић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте причали? Хајте нам то реците.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо ништа причали, дајте нам нафту, то је првих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта нафту?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, за чишћење града, чистимо ми град, нема, контејнера два раде, смећа, немилосрдно има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Касније и даље смо чистили град и вршили смо сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте и даље ишли да тражите нафту када сте ове лешеве?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нафту смо сваки дан тражили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу знали за шта је та нафта, јесте им рекли Ви овима у Кризном штабу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Највише нафта је ишла за чишћење града, а ишла је и за сахране, јер један камион повезе шеснаест људи, није сваки дан ни вршена сахрана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви некада ишли касније, у мају, јуну код Бранка Грујића, везано за?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам. Првих дана сам са Браном био. После код Бране нисам ишао, нисам, дошле су оне паравојне јединице, којих је било, тако да се није много Брано ни питао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се то сахрањивало, нешто сте рекли?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста је био начелник штаба цивилне заштите у Зворнику у мирнодопским условима, врло један фин човек, по мени, поштен човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он сада?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у пензији?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Један старац већ, ја мислим и близу осамдесет година, осамдесет пет, осамдесет, тако нешто, у Зворнику и који је нама свако јутро, каже, нећемо радити, радићемо по Женевској конвенцији. Донео је написмено где ће се сахрањивати, у које гробље Муслимани, где ће Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко из општине, изашао је и Билтен за то, општински.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви видели од Косте?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Од Косте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је ту било написано?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Писало је како вршити сахране Муслимана и где, како Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како? Да ли се то разликује нешто?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Муслимане тражили су да се сахрањују у вреће, оне и да се на то набаци грања и сламе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве вреће?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Вреће, биле су оне за мртваце, за мртваце вреће имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пластичне?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Пластичне са рајфешлусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Срби?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: А Срби у сандуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сандуке?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, како та разлика, одакле то? Да ли Вам је то било нешто чудно или не?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Писало је, морали су бити сахрањени у вреће, ако има. Истина, део Муслимана које сам ја знао, било је нешто остало и таблута. Ја могу именовати којима сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је остало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Таблути, они сандуци муслимански. Док сам имао и то сам давао појединим Зворничанима који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је требовао те кесе, те сандуке?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коста?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је знао, колико треба?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, сваки дан се гинуло, нисмо ми, имали смо увек у залихама педесетак кеса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то набављало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, мислим да је нешто било и у резервним, овим, резервама цивилне заштите, да је било. Углавном, нико није био сахрањен мимо тих прописа. Истина један део, када је нестало кеса, сахрањивано овако, у оделима, један до другог, са сламом и са сеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко слама?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, преко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, у један гроб, појединачно или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не. Копали смо ми и за Србе и за Муслимане, копали смо, ровокочак ископа, по десет, двадесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нека масовна гробница?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није масовна, него и онда један по један се слаже у гробницу и затрпа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то зове, тај гроб за тако више људи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тако смо и Србе исто у Зворнику, када је 47 сахрањено на дан, исто тако смо сахранили, ископали шанац и поредали један до другог, исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте идентификовали претходно те људе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нико није сахрањен док није долазила Комисија, нисмо хтели сахранити никога. Сви су имали идентификацију. Чак је једном приликом, долазио и доктор Станковић са ВМА и првих ових шеснаест, знам сигурно да је доктор Станковић долазио са својом екипом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви пута видели тог доктора Станковића?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Много пута, јер је он долазио и после када су откопавани српски лешеве, вршио идентификацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И после годину дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, нас занима овај период, у овом периоду колико пута је?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Долазио је неколико пута. Тада је било, знам, било је после и Срба и њих је доктор Станковић прегледао, да идентификују врше. Ми нисмо, нико није сахрањен од стране Комуналног да није идентификован или је било НН, нико није био сахрањен, нити је смео бити сахрањен. Коста није дозвољавао да се другачије ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта када је НН?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сахрањен је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И евиденција, каква се врши?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: НН, било је НН, сахрањен тако у гроб. И стављани су бројеви у гробнице, жељезни бројеви на крст или на нишане. Први пут

смо и нишане правили оне Муслиманима, а Србима крстове. Све су за НН стављати у гроб и они бројеви, број тај и тај и који је НН.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, добро, кажете, нико није сахрањен без тога. Колико су онда та тела ту чекала док дођу ти доктори?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, ових првих шеснаест чекали су сигурно седам дана су чекали, први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су били у том периоду?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Били, ја нисам видео, али позади «Алхоса», била је нека просторија, тако су ми рекли, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Унутра?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не напољу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, не напољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, ако нисте видели где је то било?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Чујемо, долазила су деца тих мртвих, пуштали да виде своје родитеље, деца су долазила. Исмета Исмића син је, рецимо, долазио, сахрањен је мој, што ми је био руководиоца у лимарији неки Субашић Омер, па мој водовоџија коме сам био директор у Комуналном, Асим Буљубашић. Био је ту један Гуњевић Остоја који је био са нама, који је после отишао, побегао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Асим има брата можда?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Имао је више браће он, Асим Буљубашић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неког брата Абдулаха, Бубицу? Да ли је то тај Асим?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, од браће су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од браће?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Од браће су деца, од браће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, стричевићи?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И где су ти људи погинули?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ових смо шеснаест, наши су покупили по Зворнику, по граду, рецимо по улици, када сам дошао, видео сам два-три леша, ја сам видео када сам дошао, негде крај капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су они стајали тако ту?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, када сам ја дошао, нашао сам и исти дан смо их покупили, са овим М он их је лично купио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте у «Алхос» сместили?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да су напољу били негде тела, значи, у тој просторији?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Просторија је нека позади била, није напољу, али је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, дође доктор Станковић. Ко њега зове, како то долази до њега да он?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Звао га је, ја га нисам звао сигурно. После сам га и ја звао. Први пут нисам га ни звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко га је звао?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ко је звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Долазили су нама и са Медицинског факултета, из Београда, један заставник, који нам је говорио, децо, немојте, ако има где лешева, немојте да кријете, немојте, доћи ће дан, немојте, молим вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какав дан?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Када се мора, ево што је дошао, дан када се мора положити рачун за све ко је шта чинио, немој да би крили. Нисмо крили, нити бих ја то дозволио, нити је Коста дозвољавао да се крије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу рађене неке обдукције?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Обдукције су рађене на Србима, Станковић радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Србима?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: На Србима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то одлучио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам. Знам да је 47 повађено Срба на Глођанском брду и да је тада Станковић дошао и да је неколико дана вршена обдукција у Зворнику лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је те исте године, 1992., а било је и после годину дана и нешто још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је долазио Станковић?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то код Каменице?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, код Каменице, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су, шта, били покопани, па извађени, па после сахрањени у Зворнику?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На оном српском гробљу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. И тада смо копали овако шанац комплетно, као и Муслиманима и слагали, јер нисмо могли постићи да један по један ископа се, педесет метара, седамдесет ископа и слагали један до другог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, кажете, у истрази кажете, рађена је обдукција. Нисте рекли да је само за Србе, него само сте рекли обдукције?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, све, и за Муслимане, преглед је вршен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преглед леша, то је једно, спољашњи преглед леша, то је вршено?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, то је вршено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не обдукција?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада присуствовали том спољашњем прегледу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ама нисам, то је ужас био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, нисам, какви, нисам оца мртвог могао видети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо цео један такав регистратор, значи, то нисте Ви са тим фотографијама?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја знам да се радило, али нисам то гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, нисте ту лично били када се то радило?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где је рађен тај спољашњи преглед?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Рађен за Србе у Ватрогасном дому у Зворнику.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у граду?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је тај Ватрогасни дом?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, ево га доле код ове, сада, не знам, где је средња школа.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у граду?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ту близу, то је до средње школе једно триста метара.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за Муслимане?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: А за Муслимане, рађено у Гериној месари.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај преглед?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Прво је у «Алхосу» ово што је било. После је све било Герина месара ангажована, како су Мислимани убијани, довежени, били су доле у тој Гериној месари. То је била једна велика просторија. Нисам ни доле ишао, али било је, доле је продефиловало сигурно око 400, 500.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ишли некада у Герину месару?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре рата?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада био.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, где је то?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је у Каракају, када се пође железничкој станици па десно према Дрини доле.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неко пољопривредно добро Економија?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је то.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је то исто.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики је тај објекат?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Велики објекат.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има више зграда или?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Велика зграда, има и двориште велико. Ја лично верујем да је ту Муслимана било који нису могли унутра, да су били и вани.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да су били?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да су били и вани изложени у дворишту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису могли стати сигурно сви у месару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, колико је то било тела?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, продефиловало је доле сигурно око 400, 500 лешева, муслиманских, кроз Герину месару.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кроз Герину месару?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то када се крене према Бијељини, са десне стране?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има онако знак?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каква су та гробља била? Хајте нам то мало испричајте. Прво, које је било, па после?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Прво је било Казамбашча, то је наслеђено гробље муслиманско, где смо ми ишли на сахране, заједно живели, а за Србе је било у Каракају. И онда када је постало тесно, били су Мусићи, били су Шахбеговићи, још два су нова гробља отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, Глумина?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: И Глумина, Глумина, да, Мусићи, Шахбеговићи, то је једно, отприлике, а Глумина, била је и Глумина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Крижевићи?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим да је то три гробља мимо ове Казамбашче, била су још муслиманска гробља, по потреби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, прво је Казамбашча?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Прва је Казамбашча, ту је ја мислим највише и сахрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После Шахбеговићи?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да су Шахбеговићи, не могу да се сетим, али то су та имена која, ја сам то дао и у изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ко је то одлучивао да сада треба нека нова гробља да се?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Билтен општински је излазио и одлучивано у Билтену, где ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, како је знала та општина да треба још, ко је њима давао информације?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Имала је општина стручне људе који раде на томе. Ми смо добили написмено где ћемо сахрањивати и ту смо сигурно сахрањивали, где смо добили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте те вреће добијали, те сандуке, јесте Ви то имали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Сандуке смо ми куповали у Љубовији. Ја сам лично ишао, много пута у Љубовију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ишли?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, лично ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, ове вреће?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: А вреће смо добијали бесплатно. То је Коста набављао, бесплатно, нисмо плаћали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коста је набављао?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда је неко плаћао, ја не знам. А сандук се наплаћивао и од општине мољакао да се плате, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте Ви били све време у Зворнику од тог средине априла када сте се вратили?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам првих петнаест дана све путовао у Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На спавање?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. Других десет дана сам путовао у Бању Ковиљачу, а врло ретко сам спавао у Зворнику, долазио сам у Мали Зворник да спавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе, где Вам је у Зворнику стан, где сте живели?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: У центру града, код Радио Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто у граду?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ту сте слабије спавали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Слабије, сасвим слабо сам ту спавао. Јер долазило је ноћу, лупају, траже и једноставно, супруга ми је радила у болници, бојао сам се и за њу и нисам спавао. Врло мало сам спавао у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли супруга била?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Долазила са мном и она.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто радила и враћала се?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Радила у трансфузији крви, јесте, главна сестра била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ти људи, кажете, тај сведок М и ти други што су радили на одношењу лешева, јесу они исто Зворничани?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Он је Зворничанин, али у Малом Зворнику има кућу, а и ови људи, углавном су они путовали аутобусима, углавном је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су људи познати?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Познати људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете нешто, колико их је било, колико сте рекли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Шест, седам је углавном било тих људи који су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су баш тај физички посао радили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли имали неке састанке са тим људима?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесмо. Свако јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И код мене у канцеларији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, где је то, у Комуналном?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У Комуналном, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Комунално у згради општине или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није, преко пута поште у Зворнику, ту близу Радио Зворника је управа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту има још нека институција у тој згради?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Има Министарство одбране, исти круг делимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иста зграда или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Зграда, Министарство одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком сте Ви спрату?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Војни одсек. Ми смо у приземљу, на спрату, а они су имали исто у приземљу и на спрату имали, исти круг смо делили, исти улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аха, исти улаз?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И реците нам, шта свако јутро?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Свако јутро су они долазил код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих шест?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Њих, да ли шест, да ли пет и ја и Коста, овај М и неко од мојих ових руководних људи, једноставно, попијемо кафу. После је те људе требало митити и причати им, људи, немојте да побегнете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су побегли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, неће нико да ради, ко ће са лешевима радити, вадити лешеве. Тако да су они сви добијали награду, колико ја знам, Коста им је доносио од општине још пара да не би.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неку стимулацију?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, неку стимулацију су добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте им то причали, ту?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Свако јутро, причали смо, људи, има лешева, треба вадити, молим вас, немој да би неко радио на своју руку, људски их покупите, прекрите, довозите где треба, једноставно као пријатеље молили да то раде, ето. Ја сам писмен човек, ја сам знао, знао сам да ће овај дан доћи. Исти сам у оном рату био, и моја кућа и рођен сам у Србији, у Мачви и зато сам стварно да се ово никада не понови, да се злочинци свих боја, и они и ови, да се никада ово не понови више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то злочинци убили тих 400?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја да знам, ја бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте одатле, Вас питам, да ли Ви знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толике лешеве покуписте, а не знате, ко је ту био, јел неки Зворничани, неке Ваше комшије, ко је то убијао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, ја сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ту сте били, јесте пролазили, јесте видели неке борбе, јесу биле борбе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, шта ћу, ја Вам кажем, дођем у Зворник, радим, бежим у Шабац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам, да ли су биле борбе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: По Зворнику, нису борбе биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле толики лешеви?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Са положаја, Каменица, Дрињача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих 400 Муслимана?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У мојој Дрињачи је убијено око 80 људи Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На положајима?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, доведени погинули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А па то Вас питам?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то побио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ко је, у мојој Дрињачи побијено око 75 до 80 људи, Муслимана и мој је камион возио, ја сам био у Шапцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доћи ћемо до Дрињаче. А када је то било, јел то у овом периоду?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Одмах, 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, првих тих дана, можда двадесетак дана првих, десетак, двадесет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви ујутру имате састанак, пијете кафу са тим људима, Коста ту. Дође ли неко из Кризног штаба ту код Вас на састанак некада?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није нико долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било потребе да се?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није ни било потребе, није, ми смо имали екипу ваљану, солидну, владали смо тим проблемом, мислим, стварно, није требало да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко од Вас контактирао са њима горе у Кризном штабу?
Где је њихова зграда?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Кризни штаб је тих првих дана био доле у том
«Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После не знам где, после већ цивилне власти у
општини су биле горе и горе се ишло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где горе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У општину, у општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У град?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У град.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то далеко од ове зграде где је Министарство одбране и
Комунално?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, једно, петсто, пола километра, на излазу из
града је СУП и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте одлазили тамо, Ви или Коста?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ишао сам по нафту, после и за те сандуке
мртвачке, највише због тога сам ишао. Ја сам радио и друге послове, ја сам био
директор и воде и канализације, и смећа, али не могу рећи да нисам био стално
присутан око овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте директор Комуналног. Јесте ишли, јесте
позвани некада на седницу неку Кризног штаба или владе или општине или како се
то већ звало, да ли Ви знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Слабо, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде да чујемо то, слабо, значи, слабо?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада или слабо?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам никада ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису Вас ни звали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису ме звали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је Коста ишао као председник те
Комисије?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Он је више од мене ишао, више због ове нафте,
због сандука, више од мене је ишао него ја, ишао сам и ја, не могу да грешим душу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада рекосте да нисте, сада кажете?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, нисам присуствовао седницама, ишао
сам, тражио у персоналу њиховом да ми дају нафту, да дају потврду да могу на
бензиској пумпи дићи нафту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ишао Коста некада на седницу тог штаба или
општине? Јел Вам причао некада?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам некада причао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке проблеме које сте требали њима да
поверите или не?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ова екипа је била стварно са Костом на челу, која је одрађивала по мени врло поштено и имала је могућности, имали смо на располагању, машину, једно време и нашу, а после и машина творнице «Глинице» - «Бирач», била је, ровокопач, наша је била после покварена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доћи ћемо дотле. Како се то јављало да има неких лешева, како сте Ви сазнавали, ти Ваши људи, тај сведок М, како су сазнавали где треба да иду? Ко то њима да задатак?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко је после јављао из касарне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била касарна?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Касарна је била у фабрици ципела, Стандард у Зворнику, фабрика обуће, фабрика обуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, после цело време је после било доле, брзих дана је оформљена. Прво је било дошло до обрачуна са овим паравојним јединицама, е онда је после војска била у том Стандарду, који су нама јављали где треба ићи, куда треба, има лешева, где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која то војска седи у том Стандарду?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Седи војска, наша војска, српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која, ЈНА или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Били су неколико команданата, био је Петковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега команданата?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим? Био командант, како се звало то, касарне, чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А није ЈНА?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове друга оружана сила, ако није ЈНА?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да није ова територијална одбрана, ТО, ЈНА није била никада доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Стандарду?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није сигурно, није уопште у Зворнику била, то је што ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И онда јаве када има лешева, где има, где се воде борбе и Муслимане и Србе, идите да се купе, екипа ова, кажем код мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови што нису се борили, па су побијени, ови Ваши из Дрињаче? Ко за њих јавља?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Они су били, нама је јављено да су у Гериној месари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су већ стигли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Они су, како су пристизали са бојишта, они су довожени у Герину месару и они су по, како се идентификација изврши, сахрањивани били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ти са бојишта, а при за ове из Дрињаче?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Из Дрињаче су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то јавља?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја био у Шапцу и долазим на посао, каже, у Дрињачи се десило то и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је Остоја мој, техничар један грађевински.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То овај Гуњевић?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Гуњевић, да. И ја сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио ту?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Остоја је био грађевински техничар у Комуналном и био је и возач, добро ми је после дошао за цистерне и за ФАП-а, имао је све категорије. Мислим да је он у највећем делу и довезао ове из Дрињаче, Остоја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је Остоја сада?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Остоја је после отишао из Зворника, био је у Тузли и виђао сам га пре једно два месеца у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То су моји земљаци, углавном, пријатељи из Дрињаче који су били, комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живи сада, кажете, био је у Тузли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У Тузли, био је у Немачкој, сада чујем да је у Тузли, реновирао је кућу пунчеву у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви били, вратите се из Шапца и шта буде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Каже, у Дрињачи то и то се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остоја Вам каже? Како преко телефона или лично?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Дошао у Комунално, дошао на посао, да. Мислим, стварно, шокиран сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је већ био април, Ви кажете, на почетку, када је то Зворник?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: 1992. на почетку, можда првих месец дана, пре мог доласка, није даље било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта Вам он каже?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Каже, у Дрињачи се десило, има много побијених, мртвих Муслимана, моје комшије и отишло је наше возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему дао возило?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, ми му дали из Комуналног и возило ово које је већ било на располагању и ти су људи сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, два возила?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не могу, можда се он враћао и више пута, не могу душу грешити. Али он их је превезао највише, Остоја Гуњевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је превозио овај М?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да је и он био, а Остоја је највише око Дрињачана. То знам, добро, то су моје комшије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко му је рекао да превози?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја му рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да превози?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да их у Зворник довезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо, у «Алхос» или у Герину, где?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да су и они у «Алхосу» били, у «Алхосу».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, или је био «Алхос» или је била ова Герина кланица?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да су они у «Алхосу», за Герину месару још нисам ја знао. Касније ћу чути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније било?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да. Ово је у «Алхосу» дошло. И они су сви дошли и извршена је идентификација, лекари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио њихову идентификацију?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, али су лекари радили сигурно, лекари су сигурно радили и постојао је списак свих тих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Дрињаче?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Из Дрињаче, мислим, 75, 80 људи да је ту било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви знате неке те људе?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Знао сам, углавном, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Углавном све?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се распитасте, ко их је убио?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Кажу да су дошли неки људи са стране, нико из Дрињаче није био, да су пошли били на Зворник, неко није дао да иду, вратио их у дом Дрињачу и ту су, ето. Рекох, да се није ко од Дрињачана обрукао, није нико из Дрињаче био сигурно. Један мој стриц је супротставио се, рекао, хоћеш ли ти да станеш на његово место, тако да, ту је мало људи и било, побегао народ, по Србији, побегао народ, мало је нешто отишло по положајима, тако да је Дрињача празна била. Моја мајка побегла у Србију, била отишла, сестра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио да се прво возе у «Алхос», па после у Герину месару, јел то сте Ви у Комисији или?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао, где ће да се возе?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ће чекати те обдукције?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно не знам, само знам да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ће знати, Ви сте директор били?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Комуналног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Комуналног.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам био и заменик председника ове Комисије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ко ће то знати да нам каже? Све нам долазе неки што не знају, па кажу, неки други били, можда и Ви знате који би то други могли.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја стварно не знам, ја сам већ четири пута био, стварно, био би нечовек да. Сазнао сам после да, ово шта се десило и где су људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питала сам за ову Герину, ко је одредио да се тамо?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе да се тамо?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да треба да кажете Остоји, иди носи у «Алхос» или у Герину или?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, први су ти, поготову моји Дрињачани били, ја сам са тим људима ишао, сарађивао, живео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па како сте знали да кажете Остоји где да их вози? Ко Вам је рекао?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Све тих дана возе у «Алхос», и првих шеснаест и после још, да ли је, неколицина људи била у «Алхос» се возе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. «Алхос» је у Каракају, је ли тако?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Стандард је у Каракају?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то исти круг?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису? Колико је далеко?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Стандард је пре, Стандард је после, то је била фабрика обуће, па ће њега после преквалификовати за командно место војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командно?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Где је војска, где је био командант војске и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, било је неколико команданата, био је Петковић, био Пандуревић, био неки, да ли Купусовић, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, тај Пандуревић је био касније, ја Вас питам за пролеће 1992. године, ко је био командант?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно, првих дана, нити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, није било војске. Је ли била нека ЈНА, нека војска?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Скупили се ови преко ТО људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко ТО?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. Војске ЈНА није било сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су знали ти из ТО да Вам јаве да има лешева, да ли Ви знате? Да ли сте се интересовали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, знали су људи за то, били доле, нисам се интересовао, да ли има мртвих ту и ту, да ли су биле борбе, ја то, много је људи купљено по линијама, сем ових који су, у Дрињачи и који су у Гериној месари. То сам после сазнао када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су све људи купљени? Нешто сте у истрази причали о томе, на којим све местима?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, не могу, али свуда су вођена ова дејства борбена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, сада кажете, није било толико борби после?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, било је, како није, после су се успоставили положаји, ровови, комплетно се одбрана успоставила, комплетно у Зворнику и окол, од Дрињаче, Каменице, овамо према Сапни, према Крижевићима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду, да ли мај и јуни?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Цело време до Дејтона је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Дејтона?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, цело време била јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте помињали у Дрини налажени, па?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако нам јаве да има мртац, то је дошло из Братунца, можда је од Сребренице, док нађу, има Дрином, плови леш, ми га покупимо, тако да никада, ако нам јаве, нигде није смео остати леш непокупљен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви никада нисте присуствовали тим прегледима лешева?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изјашњавали сте се нешто о присуству криминалистичког техничара, лекара, шта знате о томе? Када је то рађено? Ко је Вама то причао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Обично су и они долазили код мене на кафу, пре, у Комуналном, пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је био доктор Станковић, кажете, два, три пута?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После два-три случаја, јесте. И долазио је после Станковић више пута, око идентификације, вађења лешева, то знам. А ово је увек био лекар неки, да ли из болнице, да ли, један је био али је и он отишао после из Тузле је дошао лекар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови неки из Зворника, јесу били неки полицајци или судија или нешто, техничари, криминалистички или истражни судија, јесу увиђај неки радили или не?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када ти Ваши људи из Комисије нађу леш, јесу звали некога, неку екипу увиђајну?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Када се скупи лешева више, четири-пет, шест, за дан, два, онда долази ова екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Алхос»?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим на лице места где је нађен леш?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја не знам да је икад ишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте водили неку евиденцију?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је за то био задужен?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста је био задужен код нас као шеф, он је примао и плату од, да ли од цивилне заштите, да ли од општине. Он је био задужен да води спискове и били су спискови и код мене, не могу ја душу да грешим и у мојим рукама су били, у канцеларији мојој стајали ти спискови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало, ти спискови?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Име и презиме, прострелна рана, ово, то, погинуо, ако нема, НН, прострелна рана, углавном то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што ураде ови доктори, па онда оно преглед и име?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је нађено?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било код Вас. И где је то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је по Костиној причи однео генерал Суботић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај генерал Суботић?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, неки генерал Суботић дошао и покупио све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из које је то војске? Јесте га питали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да је то ЈНА војска или Републике Српске, не знам, генерал Суботић, само знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је однео?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Већ при крају ратних дејстава, већ када је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре Дејтона?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Пре Дејтона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже Коста, дошао, узео? Да ли му је дао добровољно или како?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Генерал када дође, ко ће то бранити, шта ће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали са Костом о томе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ја био, Коста каже, дошао генерал Суботић, тражио спискове да види и однео, дословце овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је задржао копије неке?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Једне су копије само биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваши примерци, где су?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је тај примерак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, исто причате, било је и код Вас?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, то је тај примерак, који је стајао код мене у канцеларији у витрини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само у једном примерку рађено?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да ли су они носили, ја сам један примерак имао код нас и сви су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то на једном листу за више лица или за свако лице?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: На једном листу колико стане имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тако се то радило, а није посебно за свако?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, не. И пише, прострелна рана или ово. И да Вам кажем, није то лепо било да ја читам, стварно, будите сигурни. Нико то није волео ни гледати, то је нешто што је. Ја нисам мрвог оца волео да видим, ја, а камоли да се радујем нечијем злу или нечим, списковима, то. Али не могу рећи да нисам био, да нису спискови били код мене, да сам слао људе да купе, да сахрањују, то јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, добро, да ли знате нешто за Дом културе у Челопеку? Овде у оптужници стоји да су месец дана тамо били заточени више од 160, 170 људи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То сам чуо од ових из Хага када су ме звали и то се после успоставило да су ти људи пребачени у Герину месару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте то знали за време?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо знали, нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог лета 1992.?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваши радници?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису знали ни они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неће бити да нису знали, ја имам овде и исказ тог сведока М у истрази, који каже да је он ишао у Челопек?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја нисам ишао и са мојим знањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је он ипак од Вас нешто скривао или шта?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја бих волео и да се суочимо некада, ако може, ако сам већ у то ушао, да. Ја стварно нисам знао ни за Челопек, после сам чуо и за Технички школски центар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у то време нисте знали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада нисам знао. Ја сам одрађивао у Комуналном, после радног времена уграбио, после ћу рећи ко ми је дао пропусницу, побегнем из Зворника, само да идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, пуно тела је било у Гериној месари, па, ту су тела пребацивана?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питали, једино Ваши људи то возе, одакле су донели та тела? Кажете, одатле су возили даље на сахрану?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Мртви побијени, чули смо, али одакле су, после сам чуо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули и када?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За Челопек?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста ми је рекао, има мртвих доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да је то све 1992. било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, било је 1992., да, него, када Вам је рекао има мртвих, то у презенту?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Летњи период је био, летњи период је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у то време Вам је рекао, има мртвих, тако сам Вас схватила?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Чуо сам да има мртвих у Гериној месари. Ја сам слао људе да их купе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него да су из Челопека, то Вас питам?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам знао за Челопек. Има у Гериној месари много мртвих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он само тако каже, Коста, а не каже одакле су?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим, време је то учинило, не могу, мислим, стварно не могу да знам, лупићу нешто што не стојим иза тога. Знам да је било доле, око 400, 500 људи је извежено из Герине месаре, то тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месецу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је у два-три месеца, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пролеће 1992. или?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим и у лето, и у лето је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у лето?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Биле су тоpline, знам, да. Знам да је толико било људи, око 400, 500 људи из Герине месаре. И 100 из Дрињаче и једно 200 је овако довожено. Око 800 људи ми смо сахранили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Око 800?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Људи, јесте, Муслимана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муслимана?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Муслимана, да, на ова гробља поменута и тврдим одговорно, колико смо радили, да је то све урађено. Ко је убијао, ја то не знам. А да

смо урадили најчеститије, најсавесније. Ни један није био сахрањен мимо прописа, без прегледа, бар што смо ми знали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да су на Економији, значи, сада не говоримо о том месту где су се скупљала тела, Герина кланица, него на Економији да су били људи заточени и да су ту неки убијени?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја не знам где је та Економија, да има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте да је то, уствари, Герина месара, да је то пољопривредно добро?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па то је, знам за то, другог објекта доле нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел то то?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су ту неки људи заточени?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, где је Циглана у Зворнику?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то исто близу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте, близу је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли тамо некада у мају и јуну?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никада?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су ту неки људи радили нешто?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам. Знам да је Циглана радила и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радила је?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио у Циглани за време тих ратних дејстава?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, али зна се, има довожени, није никаква тајна ко је радио у Циглани, радила је сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радила је?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим да је радила Циглана. Ја никада у њу нисам улазио, нити смо шта доле радили, нити нас је ко звао на Циглану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте о неким снимцима, где сте Ви то, јесте гледали можда неке снимке из града Зворника на телевизији или да Вам је неко приказивао неке телевизијске снимке, скупљање тих камиона?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам гледао једном, неко је дошао да открије једну гробницу, муслиманску, то сам слушао на телевизији, да су вадили лешеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, отприлике?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: И нажалост, да су врло похвално рекли како су били сахрањени ти људи, што смо ми сахрањивали, у те гробнице, да је све урађено по пропису, то сам ја слушао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је после овог периода или у то време?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, после, после, после, то је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Када су вадили, јер после су, отприлике, лешеве ови вађени. Сазнајем да и сада, и сада да ваде лешеве, да налазе, из ових свих гробница где су сахрањени Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у Шахбеговићима?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И ту да су вадили, у Казамбашчи и осталим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко то вади?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко је од ових међународних помаже и преузимају своје најмилије, Муслимани, има ваљда од ДНК онај налаз па налазе и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су приказани, да има неки филм да се виде неки камиони, неки људи, који утоварају те лешеве, баш у граду Зворнику?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, то је био филм, када су три човека утоварена, први дан када сам ја дошао у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели тај филм?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Камион, нисам га видео, али видео сам на телевизији увече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На телевизији?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: На телевизији, један велики камион био, три леша су била на том, четири, први дан када је било, то је тај камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то видели, на ТВ?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Београд, Бијељина?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим Београд да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време, отприлике?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Одмах првих тих дана, то је 10., 12. марта, када је почело, то је одмах тих дана. То су прва три леша која смо ми нашли, М овај нашао, прва три леша, три или четири леша, прве које су нашли и ти су први одвежени у «Алхос». И после ће доћи овај камион који смо успоставили са цирадом и од тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су све били ти камиони, какве боје, да ли се сећате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Један је био црвене, можда је и други црвене боје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неки плави? Да ли се Ви сећате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Два – три камиона нам је, неко је тражио од «Глинице», па су могуће да, два-три камиона су промењена, јер то је овај М возио, то се ломило, то је ишло свуда, купило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Јову Мијатовића?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Један човек који је био инжињер у «Глиници», био је са мном активиста пре ових немалих догађаја у Сарајеву, били смо чланови Синдиката.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у том периоду, јесте га виђали, да ли је имао неку функцију, ту да Ви знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Виђао сам га у Зворнику, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за Марка Павловића?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је човек један који је био у мом кругу, ту долазио у Зворнику и он ми је највише давао пропусница да изађем у Србију по сандуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству Вам је давао пропуснице?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Он је био нешто у ТО у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, био је неки командант, шта ли је био, у ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то, отприлике, било? Када сте Ви њега први пут упознали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, ја мислим и то је 1992. године било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ми причамо о 1992. години, не прио даље, не можемо све то да обухватимо.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тих месеци, не знам, стварно не знам. Знам, забранили су у Србију прелазак да идемо, а ја сам пренео моју лимарску радионицу. Наплатио сам једном неке паре од Љубовије од «Дувана», па отишло у Тузлу, па су ми пријатељи пребацили то у Лозницу, да ми дају те паре, то ми је помогло и пошто сам паре дигао, трошио, имало је и у мојој фамилији и рањених и давао, побегли, маћеха женина и браћа, баца ми је рањен. Имао сам потребу да им дајем пара, па сам онда сваки дан поподне ишао да радим, да то одрађујем, што сам добио паре, аванс и ту ми је Марко највише, некада сам га и преварио неколико пута. Кажем, треба да идем по сандуке. Стварно сам ишао много по сандуке. Око 1.200 Срба је сахрањено, 1.200 сандука. Варао сам га, он пише тамо да, само Младић може дати пропусницу. Ја кажем, молим Вас, ја морам отићи по сандуке, немам, некада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је писало да само Младић може дати?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Рекли су ми да ми не можемо дати, само Младић може да да наредбу, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то рекао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ови који су ми давали пропуснице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раније?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тих дана, у ТО добијали смо пропуснице за прелазак у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а како сте знали да треба се јавите том Марку Павловићу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У комшилуку седи, свако јутро се видимо када дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, како знате да он даје пропуснице?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Одемо тамо код њега, тражим пропусницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да код њега треба да одете, да не треба да одете у општину или у суд, не разумем?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ту је он, нема пет метара нас дели у авлији, његова канцеларија од моје канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватам да Вас дели пет метара, али како знате да он даје пропуснице, ко Вам је то рекао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, ишли су њему и други ко треба у Србију, па видео и ја, коме је давао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, чули сте да он даје те пропуснице?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули да само Младић, где је то писало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису нам ту, ови који издају пропусницу, каже, Неђо, можда су нас и плашили, не дају нам да идемо, да бежимо, да, можда су нам претили тим да не идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти други, који Вас то плаше?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда су ту ови који су у Министарству одбране радили, можда, било је ТО и било је Министарство одбране које је функционисало, у истој згради, једни на спрату, једни доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као два тела?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Два тела, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што нисте отишли у Министарство одбране, него баш овде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Видим, иду сви код Марка. Коста је прво ишао, оде, да нам пропуснице и среди. Када нису дали Кости, одем ја. Рекох, молим Вас, тако сам га звао, команданте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сада само Младић може, а оно Марко даде, како то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Напише горе овако пропусница стоји, каже, и поред забране изричите, молим Вас да пустите Млађеновића да прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Србију?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, то ми је неколико пута дао Марко и ту сам Марка и упознао тако. Друго ништа нисам са њим сарађивао ни радио, само због ових пропусница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме се та пропусница, на кога је насловљена?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Млађеновић Неђо пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, пише пропусница?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Директор Комуналног, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има неки печат?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Печат био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији печат?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Печат мислим да је ТО био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам он потпише или како?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Морао је потписати сигурно, није било да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се Ви упознали са њим том приликом?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, два-три пута сам сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте нешто ближе о њему сазнали, ко је тај човек, јел то неки ту?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам имао потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је он? Јел он ту неки Ваш?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, од је дошао од некуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је дошао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас није занимало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није ме занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Он је повремено ту, ја нисам, мени када треба пропусница ја сам отишао до њега, то је мој крајњи циљ био да пређем у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, био је неки командант у ТО?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је командовао том војском у Стандарду?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је командант војске доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало пре рекосте, није била ЈНА, него је била ТО?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није Југословенска армија, била је зворничка бригада, бригада се звала, бригада, да, зворничка бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која бригада?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Зворничка бригада се звала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте ТО мало пре, нисте рекли да је била ЈНА?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: На почетку је био ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Док није формирана бригада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је формирана бригада?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, ја мислим врло брзо, већ када су прешли у Стандард, бригада је и звала се зворничка бригада, управо тако, сада сам се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је онда био командант?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Неколико се мењало команданата. Знам да је био Петковић, био после неки, био и овај, један старији је био потпуковник, Босанчић, Босанчић, па после рањавања Петковића, овај, знам да нас је искупио све доле и директора је позвао, Пандуревић, оно када је дошао он. Неколико команданата се мењало у тој зворничкој бригади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одоше нам сви адвокати.

Констатује се да су главни претрес напустили адвокати Миломир Шалић и Мирослав Ђорђевић, те да ће их у наставку главног претреса мењати адвокат Мирослав Перковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Наставите, ја сам Вас прекинула.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам где сам стао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за ове бригаде.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, зворничка бригада се звала и она је састављена искључиво од људи општине Зворника. држали положаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то онда, територијалци или војска?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Држали положаје, држали ровове, скроз је Зворник био браћен положајима, комплетно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се онда дешава са територијалном одбраном, када се та бригада формирала?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нема је више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Више је нема?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нема, преузима, све је команда зворничке бригаде преузела. И било је Министарство које је вршило регрутације људи, допуну, Министарство одбране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Докле сте Ви виђали тог Марка Павловића ту, да је ту био у тој згради где је седео?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није дуго био. Он је долазио, дође и неколико пута, једном можда када саберем, десетак дана је био, онда је дошао после два-три дана поново и више га није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то периоду сте Ви ишли тамо, прелазили у ту Вашу радњу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Једно време, оних првих дана, нису нам бранили. Биле су оне обичне пропуснице, накупимо доле у Стандарду, па самом себи печата напишем када треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да пређете у Србију?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да пређем. После забранили су прелазити без, да ли команде, да ли и после су онда забранили да се прелазе, не дају, рекли су без потписа Младића и зато сам ја нашао Марка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, колико је то трајало, да мора да се има пропусница?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Једно пет-шест пута сам пропуснице узимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, временски, колико је трајало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Једно месец дана, сигурно, петнаестак дана, месец, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После су поново дозволили да се прелазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, нама бар који смо имали потребе уз фирму, печат фирме, ко сам, шта сам, где идем, а ја сам увек ишао, писало у набавку и јесам највише ишао и поправку машина, ровокопачи, ишао сам у Младеновац, ишао. Морао сам врло често, јер тамо је све уништено било, ништа није радило, а морао сам да град функционише. Ја сам снабдевао водом и даље читав град и смеће и канализацију и воду и асанацију и то. Ваљало је то одрађивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Помињали сте неке паравојске, ко су били ти? Да ли знате неке те припаднике?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, дошла је једна група, мислим стварно, ја сам један дан дошао да спавам у град, видео сам пуцају са балкона. Знам да је био неки Репић, Пиварски, неки звали Буква га, онда како још, Пиварски, Нишки, било је четири-пет које сам ја изразито видео. То су биле, овај, док су они били у Зворнику, Зворничани нису спавали по Зворнику. То се пуцало, бацају бомбе са балкона, баце. Заузели су станова, било празних, муслиманских, бирали, тражили, та три-четири су ми изразито који су се онако и силили и ходали по Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам једног без прста, Нишки га звали, није имао прста, Пиварски један био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су то били, јесу то били војници или добровољци или територијалци или паравојске?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: По мени, они нису били ништа, али страх увели у Зворнику, тако да, ја сам их се плашио, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу то мештани?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису, нису, нико није мештан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је ту примио, како?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам, само знам једну ноћ сам остао у Зворнику, на моју несрећу, када су их хапсили. Дошле су регуларне снаге из Сарајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После два-три месеца, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то већ било лето?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте, лето и за једну ноћ запуцаше и ово, ја у стану, на првом спрату, страх и трепет, шта је, ко је, а под мојим су прозором доле били па сам видео како их скинуше и у гаће и све онако, па на камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из зграде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из зграде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Из зграде, видим, вирих кроз завесу, под мојим прозором где станујем. Има неки зид Радио Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је то хапсио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Чуо сам да су из Сарајева, нека специјална јединица да је дошла са Пала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, зашто?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко је тражио, нису могли од њих да функционише град, нисмо могли да живимо. Они су командовали у општини и нико није смео писнути од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како Ви то знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, видео очима својим. Дошао мој синчић мали, тата, каже, ено га Репић пуца са балкона са пушкомитраљезом у граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули да су они примали плату од општине?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, не знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је и тај Марко Павловић хапшен?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли можете да нам то хапшење повежете са овим догађајима, значи, временски да нам кажете, да ли је то било много после тих лешева или мало, или како, или је то било пре?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да је то тих дана се и дешавало, да после ових лешева, да је неко реаговао. Знам, ноћу око један сат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико, односно другачије питање, не знам како да Вам поставим, да буде јасно, колико дуго је то било? На пример, кажете то триста лешева, па ових шеснаест, колико је, на пример, прошло од тих првих шеснаест, па до тих три, четиресто?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, два-три месеца сигурно је прошло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је било? Јел у том периоду два-три месеца је то било континуирано одређени број тела или је било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или је било застоја?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је и застоја када по десет дана нема ни једног леша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда буде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било овако у просеку, јел било некада да буде два или три или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је и по три, два-три, онда смо ми сахрањивали по три-четири леша и по један смо сахрањивали. Било је Зворничана, Муслимана које сам ја слао да сахране, давао им таблуте, знам и ову децу и рекао сам, било је и оних који су умирали природном смрћу, сахрањивали смо. Био Муслиман неки Салим долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, све сте сахрањивали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Дође мени, ми кришом дамо му сандук, таблут, да сахрани, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Срба сахрањивали, о томе сте се изјашњавали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Око 1.200 Срба је сахрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком периоду?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У том периоду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Два-три месеца?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У том периоду од годину дана, тако. Истина, било је ту и родитеља који су умрли, од ових бораца, добијали су сандуке бесплатно, чија су деца изгинула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали Срба тако по триста, четиристо?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је 47 на дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је једанпут, Каменица.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. Било је неколико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била та Каменица?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Каменицу су после, после пар месеци вадили лешеве из Каменице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је горе покопао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Побијени горе од стране Муслимана, били на линији побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је била борба или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или су били негде заточени, па убијени?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причали сте о неком ровокопачу. Јесте Ви у Комуналном имали ровокопач?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За шта је он служио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, пукне цев у граду, метарских цеви, канализација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте га затекли када сте се вратили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био исправан?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Исправан је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исправан?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ровокопач је дошао један Жућо, тражио је да копа ровове на Црном врху и без мог одобрења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај Жућо?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Звали га Жућа, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, цивил, војник, Зворничанин?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И он је један од оних, мислим, паравојних јединица био. Тражио је ровокопач, каже, дај ми, узео га је без мога знања и возили су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, кога је питао, дај ми?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мени, тражио ровокопач. Ја кажем, треба ли Зворнику, каже, не питам те ништа, каже, дај ми ровокопач, копамо ровове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, без дозволе, не без знања?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Без дозволе моје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесте се Ви успротивили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам полудео, шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је објаснио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Дао бих ја њему и кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то изгледало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тако, дошао, узео ровокопач, наоружан човек, дами ровокопач и готово, шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наоружан је био? То нам нисте рекли. И зашто му је требало, кажете?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И два дана на Црни врх копао, ја добијам извештај да је зарибала машина, нису сипали ни уља, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао да је зарибала?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко ми је јавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је тамо остала?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, остала је и ја пошаљем неки камион, нешто, да ли су га довукли, да ли и вратим га у Комунално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било на Црном врху?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Првих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, копали су ровове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу биле горе борбе у то време?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, они су копали ровове, одбрамбене, да не би копали ручно, узео мој ровокопач да копа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после, шта је било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: После врате ровокопач и он је после остао и на моју срећу, када је Сребреница рађена, да нисам учествовао, тако да ме је и спасио Жућа, хвала му, покварио ровокопач, тако да нисам имао исправан. И дан-данас он тавори онако, поправљају, рихтају, али ту је углавном заглавио два дана без уља, без воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте после користили? То Вас нисам питала, за ове сахране, како су, ко је копао, ко је возио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Давала нам је ова, после смо добијали од творнице «Глинице» - «Бирач» ровокопач њихов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то требовао од «Глинице»?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, ја мислим да је Коста, да су тражили, да нема ровокопача и мислим да је и «Звоник путеви» долазио, да, «Зворник путеви».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су дали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. И када смо Срба сахрањивали, 47, исто је морало за дан да се ископа на гробљу и тада смо проширили и гробље. Није могло у страну ровокопач да дође и у забрањеној зони смо морали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио ровокопач? Да ли ту има један возач који је само ровокопач или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је из «Глинице», се зове Шпагин Лазар, а овог не знам другог. Мислим, нити ме је интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута је он био ангажован?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Једно три-четири пута сигурно. Па, два пута је на нашем гробљу копао, ту, или три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је било ових више, 400, кажете у месари? Како се то сахрањивало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И то је исто са ровокопачем копато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ископа рупу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, ископа рупу, димензије која је, педесет метара, сто, шездесет и ту у вреће или са грањем, мислим одговорно знам да је по прописима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никада тамо не одосте да видите као директор, шта раде ти Ваши људи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада? А, Коста, да ли је ишао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Остоја је ишао овај, углавном, више пута је Остоја ишао, техничар овај који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ишао Коста са доктором Станковићем када је вршио тај преглед лешева у кланицу, Герину?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па био је, ходао сам и ја крај Ватрогасног дома, нисам био тамо да гледам, смрди на сто метара, то се није могло прићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су били тих 300, 400, помињали сте у истрази нешто?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Рекли су ми после да је то из Дома у Челопеку и из школе у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заједно?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тако сам чуо после, када се ово завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, после колико?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду или после пет година или годину дана?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У том периоду, исте године је то било, исте године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након што су довезени у кланицу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, након што су доведени у кланицу. И екипа је ишла лекара у кланицу, прегледала све доле и одатле ми преузимамо, наша екипа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, који месец?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то рекао, из школе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није то никаква тајна била, да ли је Коста, да ли се Комунално јављало, зову и телефонима, није то, знало се да ту има већ оформљена екипа која то ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сада сте контрадикторни, кажете није била тајна, а за Вас је била тајна, за директора?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, ко је звао, то кажем, када смо чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, кажете, тек сам касније чуо, а сада кажете није била тајна да је из школе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Некоме су јавили, није тајна била. Нисам ја чуо, некоме су јавили да има доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само је за Вас тајна?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, није била тајна ни мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако није тајна, реците нам.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам знао, ја нисам стварно знао нисам. Ја Вам кажем, ја нисам у Зворнику спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није тајна, а не знате, не разумем сада то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно. Ја кажем, у Зворнику спавао нисам, одрађивао сам радно време, побегнем у Србију, вратим се ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Ајдемо нешто што нисмо чули.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам шта хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, кажете, није тајна, а Ви не знате? Када сте чули да треба да се иде у школу и да се носи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, из школе не знам, чуо сам када су у Гериној месари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су дошли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули, одакле су дошли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, ја сам мислио да су побијени на линијама, да су ту, ја сам мислио то лично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте онда чули да ипак нису на линијама?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Када се ово завршило све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Чуо сам од, можда од хашких истражитеља сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од хашких истражитеља?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2002.?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Када су ме звали, не знам које године први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам рећи, 2002.?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Е, када су ме звали, питали су ме, да ли знате, рекох, не знам, одоздо су дошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су Вам то рекли?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам, одакле. Не, тврдим да је било толико, да су их моји људи сахранили, нисам знао одакле, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте знали одакле су донети?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких премештања тела, да се ваде после, осим тог, што кажете, Каменица?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: То сам чуо од хашких истражитеља и они су ме водили на гробље једном да покажу где су вађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Лешеве, одвезли су ме на једно гробље ови хашки истражитељи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: На, пут према Китовницама, кроз Јардан горе се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то далеко од Зворника?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, једно, три-четири километара. Ту су ме они одвели на то гробље, које сам ја потврдио да то гробље постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове то гробље?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да ли Шахбеговићи, да ли Крижевићи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је једно од она три што смо помињали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте, јесте, то је једно гробље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто су Вас ту водили?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Али неко одатле повадио лешеве из тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су Вам они рекли?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то знали раније?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су вађени?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам уопште знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они кажу, ту су повађени?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Кажу мени, овај, ко је вадио ове лешеве. Не знам, први сам пут на овом гробљу. Нисам никада, части ми, нисам. И по њиховим реакцијама, рекох, никада на овом гробљу нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они знали да су повађени, јесте Ви то видели?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам, видело се да је копато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се видело, биле рупе неке, када су Вас они довели?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Земља, онако, види се да је нешто рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да је рађено?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они кажу Вама, шта је ту рађено?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Каже одавде, како су ме оловили, одавде лешева покупљено и одвежено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам. Каже, знате ли то, рекох, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули за неки појам, секундарне гробнице?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада. Први пут чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут чујете? Добро. А то ти Срби на Глођанском брду што су повађени, јесу то исто били сахрањени, па извађени, па пребачени на гробље у Каракају или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Горе су их вадиле ова екипа и људи из Комуналног су ишли, по томе знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ су били горе покопани?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, нађени у одећама, онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли повађени?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Вадиле, нађени су закопати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, то, закопани?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па су их онда сахрањивали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У одећама су својим закопати били и ту су их вадиле два-три дана и довели их у Зворник, у Ватрогасни дом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је, отприлике, у тој Казамбашчи сахрањено?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим преко 200, 180, преко 200 у Казамбашчи, ту је највише сахрањено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овамо ови Шахбеговићи и Крижевићи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ту је око, у Шахбеговићима је било око 70, 80, овамо и више, око 150, отприлике у једном од ових гробаља, око 800 је углавном, 750, 800.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укупно покопано?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, што ја знам и што је ишло преко ове Комисије наше која је сахрањивала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сада кажете, када је тог једног пута било 400 у Гериној кланици, како се то организовало сахрањивање?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, није то исти дан било 400, преко Герине месаре је 400, 500 продефиловало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је било, кажете, када сте касније чули да је школа, да је у једном дану више, колико је било највише?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам чуо после одакле су дошли, мислим, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је у једном маху било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам сада, али знам да је много доле било, преко 400, 500 људи, продефиловало кроз Герину кланицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Продефиловало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је онда те камионе, рекли сте, нешто сте причали, неке фирме и то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Камиони су, наши, камион, вероватно је то, то није гробље ни далеко било, можда вероватно више пута је вожено до гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било некада потребе да тражите неко појачање са камионима, па да он неке фирме још? Јел била «Дрина транс», јел имала она неке можда камионе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам за «Дрину транс».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, «Ауто транс» предузеће?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Могуће, они су имали камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали су камионе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Имали су камионе, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је било некада потребе за камионима, па да неко тражи, да требају камионе од тих фирми, Ви или Коста или неко, било ко?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не сећам се стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не сећам се. И није то могло бити, више дана је вршено, то није могло бити за дан сахрањено. По оним списковима, знам да је одвежено 400, 500 људи из Герине месаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто сте у истрази помињали да је једном било више људи. Да ли се сећате тога?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда сам овако, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пита Вас судија, каже, кажите нам два-три случаја, када су биле, када је било много тела, колико је то било највише тела одједном. Било је, ја мислим, преко 300, 400, па истражни судија кажем, једном приликом, а Ви кажете, да, ту су доношени, нису ни сахрањивани сваки дан?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да су донети одједном, а сахрањивани?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо, не знам да је донето за један дан, нисмо их сахрањивали док није изашла комисија са лекарима, нисмо хтели сахрањивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, али за доношење, овде кажете, одједном су донети, а онда су после сахрањивани?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда је лапсус, где ће донети одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је, знате, транскрипт, свака реч наша сада се снима, нема грешке у овоме.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Могуће да сам лапсус направио. Нису за дан, сигурно нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису одједном донети?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису, сигурно, то одговорно тврдим да нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та Ваша та екипа, Ви кажете шест-седам људи, који су били ангажовани све време, да ли су они ангажовани били на неком пребацавању тела, неке ексхумације?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису сигурно са нашим знањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са знањем?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Или су били распуштани после, пре него смо чули да ће, већ су борбена дејства завршена, нису више имали потребе да буду, да долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када то причате, за касније године?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да, касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте Ви имали једну екипу тих људи или су се они делили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Једна екипа била, ако су два човека, оду два човека, сахране, ископају, или три, не иде седам људи за једног или два човека да. Било је много случајева када нађе се леш у кући у Зворнику или умро старац у Зворнику, нана нека умрла, да оду два човека и ископају раку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они нису били подељени по групама?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису, нису, појединачно где смо налазили, то није било по групама, али је увек неко излазио да изврши преглед и нисмо хтели другачије сахрањивати. Ја знам пар мојих пријатеља који су умрли у кућама, мада деца кажу убијени, ја кажем, ја се кунем свим да сам чуо да је умро и сахрањен је, знам неке сам давао ћебе, неке сам давао таблуте, оне муслиманске што сам имао. Ја то не кријем, стварно не кријем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је основао ту Комисију за чишћење терена, да ли се Ви сећате?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам тај списак видео код ових из Хага, то није тајна, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То решење, одлуку?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, решење, одлуку. Ја мислим да га ја могу и код куће наћи, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, покажаћу Вам, ја Вас питам, да ли Ви знате? Нешто сте се пред истражитељима изјашњавали.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Имам то решење, не знам ко га је потписао. Ја сам се противио, откуд ја ту та будем, када су ми показали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је ставио да будете ту члан?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Вероватно Коста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коста?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Пошто је директор Комуналног, углавном иначе Комунално је вршило сахране, иначе, у мирнодопске сврхе, па су онда нашли за сходно да ја будем ту да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да продужите то да радите?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок М каже код истражног судије да су они као радили у више екипа. Да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: То је била Комисија, седам, осам људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као ти сви који су радили, па су као били на пример, он је био задужен за одређени део, тамо од Каракаја?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, није сигурно, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, сви заједно?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Једна је екипа била сигурно под нашом, Костином и мојом контролом била, само једна екипа. Можда је ишла на више места, па смо ангажовали када треба и људе из Комуналног да некога додамо, када су вађени, поготово српски лешеве када су вађени. Ишло је мимо тих људи да ископа, по Каменици, по том. Могуће то да је, али ни једна друга екипа сигурно није била мимо ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он прича да је то снимано камером када су они то радили, та три леша, неко у ћошку, у граду када су нашли, јел то то што сте Ви, кажете на телевизији видели?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: То је први дан био, када сам ја дошао, ја сам те лешеве видео у граду и једва сам се изборио да М, да га нађем и нашли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај М први дошао у Зворник или Ви када сте оно вратили се из Шапца?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нашао га у Каракају, када сам дошао и вратио се из града када сам отишао да чистим град, вратио се да реферишем, да не могу урадити ништа, да рекнем да немам и онда су рекли, дајте, тражио све то и нађем овог М човека и од кога су узели камион и то су та три леша, сигурно. Од тих шеснаест, за четири – пет дана што ће се прикупити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте Ви причали са њим о том делу посла који он обавља?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Како да при?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте разговарали, где иде, одакле носи, како?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сваки дан он је био на кафи код мене и код Косте ту и добије оно, добије налог где ће ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, зато што он много више помиње. Помиње да је он из Техничке школе десет-петнаест пута ишао, довлачио, да су га звали ноћу и тако даље.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је мимо мог знања, будите сигурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он то Вама нешто прећутао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сигурно, ако је то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мимо, Ви сте му ваљда неки надређени?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако је ноћу ишао, ја стварно нисам. Не знам, стварно не знам. Он је ујутру у седам сати, било је радно време до три сата, када сам и ја ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је у сред дана ишао у Челопек, тамо када је побијено пуно неких људи у Дому културе и да је онда он неком плавом «Заставом»?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је мимо мог знања рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то Ви нисте знали? Добро. Каже, да је ишао у тај Челопек?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је његова екипа била задужена од Челопека до Каракаја?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не тврдим да они доле нису, чуо сам, побијени, али ја стварно, са мојим знањем, то није рађено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто каже он и за Економију, да су ту држали мање људи, па да су ту, да је ишао то два пута, по четири-пет лешева и тако даље?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја само знам да су доле држани лешеви и док Комисија не сахрани, Коста није дозвољавао да се сахрани, док их лекари не прегледају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули, него говорим о овоме, где су налажени ти лешеви, ко је јављао и то? То Вас питам. Да ли је могуће да је он то нешто Вама прећутао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам много дана и у току дана био одсутан око воде и канализације, смећа, нисам ту, али не могу ни једног тренутка видети, нисам знао, да нисам седео, али сам много тога радио и других послова где сам примао и плату. А Коста је био председник Комисије и примао је плату и ови сви чланови, сем мене, примали су плату од.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да Вам је Коста нешто прећутао? Да он зна више, а да Вама није причао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То њега питајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом сте односу Ви били са Костом?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У добром односу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са овим М?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са њим?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И са њим, ја стварно сам те људе уважавао, због овог разлога, свако јутро, нека се суочимо. Свако јутро смо се клели, малтене, немојте људи, молим вас, па Коста не би дао сахранити, какви, то је био командант цивилне заштите у Зворнику, који зна прописе, који не би сигурно дозволио, било ко да сахрани без овога што сам причао, без лекара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сахрана, то смо расчистили, него ово, одакле су доношени, сазнање, то Вас питам?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, после сам чуо, не знам, нисам знао, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Јована Хаџимитровића?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је био и председник Кризног штаба и председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У оно време када је Сребреница рађена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је која година?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате Сребреница када је била?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Могу Вам рећи податке, како је дошло до мене и са њим када сам био код тога, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, тек у то време је био?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пошто нам се овде сведок исто изјашњава. Ја ћу Вам сада показати овде неке одлуке, па ћете Ви рећи, да ли је то то? Јел може документ камера да се укључи, режија, молим Вас?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Може ли се подићи мало због печата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало да видимо горе печат, само да се спусти мало.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте, ово је било у мојим рукама. Било је у мојим рукама, ја сам га добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, наредба о формирању.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мимо мог знања, када сам дошао из Шапца, ово ме је чекало на столу, ово решење, да га преузнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да видимо горе, у уводу, шта пише, ко доноси, командант штаба ТО српске општине Зворник, то је 28. април.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Фомира се комисија за асанацију и бојиште на подручју српске општине Зворник у саставу: Коста Ерић, председник, Неђо Млађеновић члан, Бобан Ђукановић члан, Перо Паловић члан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да спустимо само доле да видимо.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Имао сам ово у рукама, знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И командант штаба, ко је тада био, да ли Ви знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Може ли се подићи још мало? Привремена влада пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десно пише командант штаба.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: САО Семберија и Мајевица, Српска општина Зворник, Привремена влада, командант штаба ТО. Ово решење имам код себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сада ћемо још.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И да сам се питао, ја га не бих узео никада али сам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево је одлука, ово је, значи, од 19. маја, а ово је та од 28. априла, о стављању ван снаге одлуке о образовању Комисије, то да погледате.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Била је једна комисија, првих дана када смо дошли и она је стављена ван снаге, сећам се и ње и немам је, јел то ово?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Значи, ова што смо гледали прва од 19. маја, не, не, ова је од 19. маја, прва, кренула сам отпозади. А ова од 28. априла ставља ван снаге.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нема имена овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Послове организује командант штаба ТО, нема имена, али, да ли Вам је то познато, да то сада прелази, да се ставља ван снаге она прва одлука?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ово, ја сам добио решење са именима где сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, 19. мај, а она се доноси на основу одлуке о стављању ван снаге одлуке о образовању Комисије од 28. априла, а командант штаба ТО доноси 19. маја, имате Ви ту. Прво смо гледали старију, јер ово сада враћамо се. Ево је та о формирању, ево, од 19. априла, коју Привремена влада, јел Вам ова позната? Ова је та која је стављена ван снаге?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ништа овде мени није јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После се та ставља ван снаге, па командант штаба ТО.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Може ли још напред, горе је у реду. Председник владе, а нема имена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Привремена влада, има доле, има, Бранко Грујић. Значи, да ли је могуће да је то та прва од 19. априла?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Могуће, једна од ових у мојим су рукама обадве биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прва, друга и она у средини којом се ставља ван снаге ова?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја знам за ове, за ван снаге, ја нисам упознат. Ово што сам ја добијао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате и за ову другу, после то прелази под ТО, да се по наредби команданта штаба формира Комисија, исто Ви члан?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не побијам ни једну ни другу и ако не знам, али сам то добио у руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада ћемо још ову једну да видимо, наредбу, да ли Вам је то та позната о којој сте причали? 21. април, Привремена влада.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ово ми је Коста показивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то, где се сахрањују?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Где ће се сахрањивати, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гробље Казамбашча и у српско гробље?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сахрану врши Комисија коју именује.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја је нисам ни имао, Коста је носио у ташни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, видели сте ту одлуку?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам, нисам је читао, Коста ми је рекао, шта је, како је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто је нисте читали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, да је шта лепо било, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, директори читају само што је лепо, а шта није?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Поступили смо сигурно по овој наредби, будите сигурни да смо испоштовали до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да испоштујете нешто што нисте прочитали, а директор сте?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста ми је рекао, Неђо, добио сам наредбу по којој треба сахранити Муслимане у Казамбашчи, Србе на православном гробљу у Каракају, прочитао услове у којима се сахрањују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате то, све имате.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не, не, конкретно да ли има овде да се у вреће сахрањују Муслимани, то ме интересује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имамо и другу страну. Ево, овде пише осим оне које преузму породице, без сандука.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Али, не кажу кога.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја знам да смо у кесе све их стављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи ово под V – лешеве погинулих сахрањивати, седите колега, у појединачне гробове, гроб дугачак 2, широк 1, дубок 1,5, каже растојање између гробова.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, то је тако и рађено, сигурно. Можда није у пет сантиметара, али је сваки био посебно сахрањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како када су копани они ровови?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ров се ископа два метра ширине, овако ископа се рупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, гледала сам ја те слике. Да ли се то сматра појединачним када су сви у истој, па само одвојени за 60 цм?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Појединачно, овако сахрањивани, углавном, сем када је један човек, два, онда су овако сахрањивани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Највише овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Мислим да нема више из тог Билтена. Јесте Ви били можда члан још неких тела?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ове Комисије за?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Овде смо сада видели да је 19. маја донета ова одлука од стране команданта штаба територијалне одбране. Јел то нешто изменило у Вашем раду или је све остало исто?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нама није, не знам да ли су људи исти остали од нас, ја и Коста јесмо остали, знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се Ви уопште сећате да је дошло до те измене, како је то дошло до тога, да ли Вам је то нешто познато?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам то, али два су ова решења дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се то мењало, да ли Вам је познато?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нешто у надлежности се мења, сада више не доноси Привремена влада, него наређује командант. Јесте некога питали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро, хоћемо паузу да направимо. Јесте се заморили.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да је свеједно, није, али издржаћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морамо да издржимо.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Одређује се пауза у трајању од двадесетпет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, у 12 сати ћемо почети.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави након одмора у 12,14 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, колега.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Поводом ове моје молбе да право посете није искоришћено у паузи, па бих молио после суђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дозволићемо кратко само, пошто су из, долазе из далека људи, па због тога. Само овде колико буде могло, пар минута. Кажите. Не, у виду посете, него само тренутак док не крену.

Стражар из Окружног затвора: Тако је, судија, наређење одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одозго, мени? У суду слабо да може одозго, не знам ко је то одозго, одозго може да буде, значи овде има неко одозго, свашта ћемо сазнати. Добро, јел може сведок да нам дође? Ту је.

НАСТАВАК ИСПИТИВАЊА СВЕДОКА НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта још имате Ви да нам кажете, ако смо нешто пропустили, евентуално што сте мислили да нам кажете, јесте се нешто присетили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Мислим, ваш сам први пут у оваквој једној ситуацији, никада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је позитивно.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Морам да кажем, да се питао Неђо и овакви, моје село, будите сигурни у Зворнику, никада, ми имамо дивне људе, дивне, са ким сам радио, са ким сам, поникао, али, ето, нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сада када то рекосте, а ко се питао? Кажете, да се Неђо питао, ко се онда питао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не би никада дошло до рата, то сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, хајде да, то смо рекли, Ви се нисте питали. Ко се питао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ја то, ја нисам, сигурно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко зна?

Констатује се да су приступили адвокати Сташевић Слободан и Драган Ђокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се питао?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам ситан за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да кажете или да знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам ситан да се ја питам, да сам се ја питао, никада до овога не би дошло, да сам био власт или нешто или држава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Млађеновићу, у овој одлуци приказане су две локације, Казамбашча и Каракај. Јел било још неких локација где су сахрањивани лешеви, а да није као и у овој одлуци, ове две локације?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Има више, рекао сам, наведено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел можете да побројите све те?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим оних што сте набројали, да ли има још неке?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, те које сам, имају Крижевићи, Шахбеговићи, Казамбашча и можда једна, она се два пута, отприлике, помиње, иста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Глумина исто што и?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Глумина, јесте Глумина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је исто што и Крижевићи или нешто друго?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да је Глумина и Крижевићи, то су сигурно за које ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А за те друге локације које нису овде наведене, ко је то одлучио да на тим локацијама буду сахрањивани лешеви?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја и не знам за те локације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мислим, за оне где је Ваша служба сахрањивала?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није наша служба нигде сахрањивала мимо ових.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ја сам то Вас и питала, везано за локације које је Ваша служба, које су тачно локације које је Ваша служба, где је Ваша служба сахрањивала?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, набројао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, набројао је.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Набројао сам већ, рекао сам то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Пошто су у овој одлуци два само споменуте?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја да помогнем. Ви сте тамо рекли у истрази да, када је било потребе, тражили сте да се нове локације. Јел била писмена одлука за ове Шахбеговиће?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте, јесте, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То ме занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За допунске?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: За допунске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је то одлучио, везано за те допунске локације?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Као и ово нам дао исто, исти су људи, Коста, сигурно су одлуке биле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко, ко, ја Вас питам, ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели те писмене одлуке?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Видео сам, видео сам, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је то одлучио?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Општина, ко ће одлучити друго, него или, то су већ цивилне власти биле у општини, радиле, то је морало одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво је била Привремена влада, 19. априла, а после 21. маја доноси одлуку командант штаба ТО?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не могу стварно рећи, углавном има, за то је била сигурно писмена сагласност због проширења гробља, потребе да се пређе на једну локацију, па када је и то било, још на једну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је рекао да треба да се прошире гробља и коме?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам, стварно, било је написано то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, реците ми, више пута сте поновили да је све то урађено по пропису?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како Ви то знате, да је све урађено по пропису, ако нисте одлазили тамо где су сахрањивани ти лешевеи?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Многи нису ишли, али зна се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На основу чега Ви то знате да је то по пропису одрађено, ако нисте одлазили тамо?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Са тим смо људима сарађивали, добијали смо информације, са људима који су командовали, шта раде тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па ко, ко то Вама поднесе извештај, јесте Ви то некада отишли? Кажете, пет пута сте поновили, све је било по пропису. Како знате?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је и када су откопавали, било је на телевизији, Американци када су откопавали једну гробницу, позитивни су се изјаснили да је све било, на телевизији је било, једну од ових гробница копали и то је било, да нигде нису нашли примедбу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко Вас то извештава шта је ту све урађено и на који начин, да бисте Ви закључили да је све по пропису?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Мене је лично, највише је био Остоја Гуњевић, ишао, док је био, грађевински техничар. Он је ишао на гробља и када се враћа и овај М.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел можете да опишете један Ваш радни дан у то време, како је изгледао? Где Ви то дођете, у канцеларију, шта се ту дешава?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: У канцеларију дође се, под број један, због несташице новца, извади се, види се чим се располаже, попијемо по кафицу, примимо ове људе у моју канцеларију. Ја не бежим, који ће то радити, ако има, а ако

нема, они тако у сали седе, ако има дођу на кафицу, попију, договоримо се, имате леша, два, молим вас, камионима идите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел контактирате са командантом територијалне одбране, кажете, канцеларија његова је пет метара од Ваше?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ја никада са њим о томе контактирао, нити је било потребе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У вези ових лешева, да ли сте нешто причали са њим?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако је било ко, онда је то председник Комисије који је био, Ерић Коста.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел контактирао он са њим?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам са Костом контактирао, не знам, вероватно јесте, али не могу то да тврдим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: На почетку Вашег исказа сте рекли да сте Ви ту негде почетком априла отишли преко Дрине неким цем. Јел отишао још неко са Вама, јел породица Ваша отишла?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Отишао ја, моја супруга, жена од њеног брата и један Муслиман који је са мном радио у фирми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Деца?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Деца су ми већ отишла пре тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, због чега сте то отишли, јел Вам претила нека опасност, о чему се ту радило?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, мој старији син је већ био у Сарајеву на факултету и игром случаја, отишао је вани, оженио се и тамо живи, а млађи син је био, више је то моја супруга радила, некада је долазило до свађа, код млађег сина који је био, једноставно, мучно је стање тих дана било у Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел Вам претила нека конкретна опасност по живот, јесте били угрожени?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Видело се то, каже да се деле наоружања, да ја нисам видео, ја сам био организован другачије. Видело се, деле, чим субота, петак, једноставно, Зворник празан остане, више је супруга него ја, склонимо се, што каже, да, ето.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У свом исказу сте рекли, дошле су оне паравојне јединице, није се много Брано ни питао. А ко се то питао?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја када сам дошао доле, видео сам како стоје мирно, председник, онда ми је јасно било да у том Кризном штабу, први пут када сам га видео, стоји мирно, он председник општине, а ја седим, значи, из те логике да се није питао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Пред ким стоји мирно?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, били су ови Арканови људи, Пејо и неко још, не знам, нисам знао људе. Ја сам упао као са Марса ту и нашао сам у стојећем ставу Брану и још неколико тих људи, наших функционера.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел био неко после да се ту питао за нешто у том периоду, мај, јуни месец?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја Вам кажем, ја сам отишао у град у моје Комунално, ишао да пустим пумпу, воду, Зелиње, Сопотник, где су изворишта, где се снабдева. Ја сам имао широк круг, никога није било, људи мобилисани. Био је

миниран цевовод између тунела Зворник-Дрињача, главни, доводни, два-три месеца, па смо морали, по 64 вентила, инжињер доле, ја држим да га не поклопи шахта, по 64 вентила одврнемо, заврнемо, да би бар по десет минута добиле зграде воде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, то у вези воде ме не занима, интересује ме за ове паравојне формације како их Ви називате, јесу ли они имали неку контролу од некога?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја не знам, углавном, зато кажем, ја сам, не могу опет рећи, био сам ту, али сам све више много радио других послова још у фирми, него ово што сам, а није ме ни интересовало, мислим, то су људи, тих пар људи који су били, рекао сам имена, једноставно, нису грађани Зворника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, ове извештаје о тим лешевима, рекосте неком генералу Суботићу да сте дали. Јел остала нека копија код Вас, јесте давали још неке?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Коста је био, држао те спискове, стајали су стварно код мене у канцеларији, Коста их је носио и бележио и Коста је рекао да их је однео генералу Суботићу, дошао по њих и однео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел био још неки примерак тога?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ми смо имали један примерак код мене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И један остао код Вас?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Један, једини је стајао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И тај један једини Ви дате?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам га ја дао, дао га Коста.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел дат неки примерак Кризном штабу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Команданту територијалне одбране, јел дат неки примерак?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Један је примерак остављен у Комуналном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И један дат генералу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: То је само тај један једини?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Један примерак што је био, однео га је генерал, то сам рекао, генерал Суботић однео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, рекли сте да је неко одлучио да се Муслимани сахрањују у врећама, а Срби у сандуцима. Чија је то одлука била?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ево овде, показали смо то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не пише баш ту, не пише да се у врећама, јел пише да се Муслимани сахрањују?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пише тако.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Онда нам је неко то рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Не пише тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише само они чије породице нису преузеле.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Тако су сахрањивани.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, ја Вас сада питам, пошто у овој одлуци то тако не пише, ко је то рекао да се то тако ради?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Мени је рекао Коста, председник Комисије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел знате, ко је рекао Кости?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам, стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: У вези ових гробница, како су обележаване те гробнице?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Стављани су бројеви у врећу и горе они нишани прављени од шперплоче, два нишана, како Муслимани, по два нишана стављана и број у гроб стављан са мртацем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И на крају свега тога, како сте обележили? Јел ту био неки натпис, нешто?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Никакав?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Никакав.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи, ту када се пролази, не зна се да је гробница или се зна? Јел био ту неки натпис да је стајало, Комунално предузеће, гробница?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, рекли сте једног момента, нико није сахрањен, док није извршена идентификација. А ко је чувао те лешеве до времена идентификације, пошто идентификација очигледно није могла бити одмах сутрадан или, рекли сте, прође и недељу дана, ко је чувао те лешеве?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Вероватно је неко из команде био задужен за то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Из које команде?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Зворничке, бригаде, зворничке бригаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Где су их чували?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Прво је било, рекао сам у «Алхосу», увек били су људи који су, знам, ту сам долазио, ту су људи чували. А претпостављам да је у Гериној месари да су чувани, нисам био доле. Претпостављам да нису смели тако оставити људе, због животиња и због свега да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, тамо где су, рецимо, препознати неки људи, ако су Зворничани, па се зна ко је, јел су обавештавани чланови породице?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесу, јесу, који су били ту, ако су били. Многи су напустили Зворник, отишли, није их било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И шта се дешава када се обавесте чланови породице, јел дозвољено њима да они узму леш и да га сахране?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Рецимо, ја знам лично Бубица када је сахрањен. Отац његов Бего је дошао мени плачући и ја сам му дао и сандук и онај нишан, лично за њега, добио је, чији су родитељи били ту. Мајке неких су биле исто, које су добиле и сандук.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел било некада да није дозвољено да преузму леш?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, никада, ако су дошли, није никада, није их ни било пуно, они су отишли, напустили град.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, са терена, ови Ваши радници, шта Вас обавештавају? Јесу ли ти лешеве цивили, униформисани?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је и цивила и униформисаних људи и сви су довожени на исто место, на одредиште.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Можда сте то и рекли, а ја нисам, остало ми је то нејасно, ко је по тим линијама купио те лешеве?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Наши људи, за аасанацију ови.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Све Ваши људи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А, рецимо, тамо где се ратовало, ко је купио одатле?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Вероватно их је неко изнео, где је било приступачно, наши су купили људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко то неко, то нам је остало нејасно, ко то скупља те лешеве на неким другим местима где нису Ваши људи отишли? Ко то обавештава Вас, претпостављам да сте имали неки телефон ту где сте радили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко је вероватно из команде гарнизона, имали су људе који ће обавестити команду, а команда нама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Команда гарнизона?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, како се зове, бригада, уствари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Које, зворничке бригаде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Зворничке бригаде, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када је та зворничка бригада, то Вас је председник већа питала, за ту зворничку бригаду, Ви кажете, врло брзо је формирана. Када то, врло брзо? 1992. године знамо, али када?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Брзо знам, јер је прешла у Стандард, у фабрику обуће, Стандард.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Колико је то врло брзо? Јел имате неку оријентацију, почетак априла?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно, бићу непоштен, лупићу нешто, не могу стварно рећи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И кажете, пошто сте Ви и жена често одлазили, није често, кажете сваки дан сте ишли у Србију да спавате, је ли тако?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте то морали пропуснице да имате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Једно време нисмо морали. Било је неких пропусница, рекао сам, на портирницама, накупимо, печатиране, само се напише име и презиме и пређемо, а једно време је било, једно месец дана, петнаест, месец дана да се морало тражити посебна пропусница од Министарства, односно од команде горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: И то сте онда, шта, за сваки дан пропусницу имали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неколико дана служим се са њом.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел то и за жену сте узимали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам за жену, само за мушкарце.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А за жене није требало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није требало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто да се надовежем. Поменусте Бубицу. Нисам Вас то ни питала, нисам ни знала, да ли сте Ви познавали тог Бубицу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Лично сам био пријатељ са Бубицом, он ми је добар пријатељ, ја и моја браћа и са његовим оцем, и сада се знам. Дошао је плачући, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Опет кажем, није то дуго било, тих дана 1992. када је почело, можда, десет, петнаест дана, двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је дошао његов отац, јесте чули да је он негде заточен или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам чуо, од Беге, његовог оца сам чуо, каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је дошао Бего?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Дошао мени у Комунално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У предузеће?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У предузеће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неђо, ти си ми пријатељ, Неђо, убијен ми је Бубица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, шта каже?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Каже, нисам вала, плаће, што кажу, шта ћу, плаче, Бего, шта могу ја, ја сам био увек, хоћеш попиту кафу, шта ћеш, шта могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га питали, где је убијен?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам га питао, шта ћу, то је његова туга, довољно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да, али кажете, пријатељ Вам је био Бубица?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не питате, где је убијен, јел у борби, јел био војник?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био тај Бубица неки војник, јесте Ви чули?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Он је био возач директора Творнице «Глинице».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у то време, да ли је ступио у неку војску?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа не питате? А шта каже Бего, ко га шаље код Вас?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Зна Бего, ја сам сахрањивао и пре рата, преко мене је ишло сахрањивање Муслимана и Срба, преко Комуналног. Ја сам држао и погребну опрему и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте га можда питали, да ли га је неко код Вас послао или је прво дошао код Вас, сам?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам га питао, стварно, само сам га услужио шта му је требало, дао сам му, изјавио му саучешће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он сазнао да му је син убијен?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам, стварно, нисам га ни питао, нити је он мени причао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте му помогли, хајде нам то испричајте.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да сам му дао и људе да ископају гроб, дао му сандук, дао му, Муслимани имају онај посебан, то је било још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Другачији?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Таблут, таблут, дао сам му таблут, нишане, опрему сву која је требала и дао сам му људе да га сахране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које људе сте му дали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Из Комуналног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ових шест-седам?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда сам му дао ове редовне људе моје који раде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неке ванредне?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, који чисте улице, који, канализацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало да и ти што чисте улице раде на сахрањивању?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, једино су копали када смо били у Каменици, више Срби када су вађени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се, кога сте Беги дали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дали сте му значи тај сандук и то све?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Све што је требало опреме, дао сам Беги.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он рекао, где му је син, где лежи тело? Да ли га је преузео већ или?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Верујте да се не сећам, само знам да сам му изјавио саучешће Беги, Бубицу сам знао, возио, омиљен био у Зворнику и мени и овим људима, наш пријатељ је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га питали, шта, како га убише, да ли је он нешто, ступио у неке муслиманске војске, шта је радио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам га питао, нити бих га питао, шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали Бубицу тих дана, пре него што је Бего?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел отишао из Зворника или је био ту, када се заратило?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Жену сам му виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих дана?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте причали са њом нешто?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не знате где је тело било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га питали, да ли је видео тело, да ли је видео сина?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Он га је и узео, Бего, он га је и ставио у сандук, његови, породица ставила га у сандук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су га сахранили, Ви кажете, дали сте опрему?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: На Казамбашчи, на Казамбашчи, на гробљу том редовном муслиманском је сахрањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он то појединачно сахрањен?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Појединачно, појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачно?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Појединачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел обележен гроб?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесте, добио је све оно, добио је и нишан, име и све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да, комплетно добио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога то знате?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Малтене, био сам присутан, пријатељ мој је био, отишао сам када је сандук издат за Бубицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не схватам, како, малтене, јесте били присутни сахрани?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам сахрани, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били присутни?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Издавању опреме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам видео, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била сахрана, када је обавио Бего сахрану?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Исти тај дан када је дошао Бего, када је дошао Бего, исти дан је добио опрему и исти дан је сахрањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је Вама рекао да је сахрањен?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Бего ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли на сахрану?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добром пријатељу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Вероватно ми време није дозвољавало, имао сам још обавеза, рат је, проблеми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте после виђали Бегу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам, и сада га виђам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже после Бего?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ми никада о томе не причамо, поздравимо се, а ја нити га питам, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са тим гробом сада, Бубициним, да ли знате, јесте чули после?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже његова супруга да је он ископан, да више није на том месту?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: То ја не знам, стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули да су из Казамбашче вађена нека тела?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам чуо после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам то испричајте, када?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Чуо од ових хашких истражитеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од њих?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то испада они више знају него Ви што сте били тамо, како је то могуће?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Они вероватно само то раде, ја радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде, само Зворник раде?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су Вам рекли да је вађено, да су вађена тела?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Рекли су да је прекопавано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Казамбашча баш?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Кажу моји пријатељи Муслимани.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажу?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Кажу, Неђо, нашли смо нашег оца, прекопаван, један од ових исто мој пријатељ, сетићу се презимена, Ножиновић, исто је добио сандук од мене и каже, свака ти част, нашли смо га у таблуту.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Таблуту, том сандуку, када је прекопавано.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Казамбашча када је прекопавана?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је прекопавана, шта каже тај?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Његови синови ми рекли.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, када је то било? Јел исто те године?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда пре две године.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада, скоро?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да су га нашли?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да је њихов нађен у таблуту, кажем, Богати, јел био у таблуту, каже, јесте, свака ти част, јесте у таблуту био и ДНК је показао да је њихов отац.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај Ножиновић?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ножиновић, да. Исто сахрањен појединачно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви не одосте никада на ту Казамбашчу?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада нисам ишао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту Вам леже пријатељи и све?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, не идем ни на моја гробља, то је нешто што ме потреса, што, због тога.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До када сте Ви радили у Комуналном предузећу у Зворнику?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: До 2000.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До 2000. све на месту директора?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дејтонски споразум је био 1995. године, је ли тако?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када су почели да се у Зворник враћају избегли?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да Вам кажем, једно време је било, одмах после Дејтона почели се враћати, има и сада, једни дођу, па добију донације, па направе куће, па се врате, па дођу суботом, неки су по иностранству. Сваки дан виђам се са Муслиманима у Зворнику.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је још било случајева да, ево овако слично као са овим Буљубашићем, је ли тако, Буљубашићем?
СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.
ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са Бубицом, да ли је још било случајева да долази родбина покојних да их тражи, да их преузме, ради

сахрањивања, јер у оној одлуци стоји, у оној одлуци стоји, сахрањиваће се сви, и Муслимани и Срби у пластичне врећем изузев ако родбина не дође да преузме?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па да Вам кажем, није ни било, нажалост Муслимана, они су отишли сви из Зворника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Зворник после.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било Срба да су долазили да траже и преузимају тела својих покојних? Ви причасте о неких 1.200 Срба и око 800 Муслимана?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Срби су и сахрањивали своје, били су присутни, родитељи, били су присутни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али, рекли сте на исти начин су сахрањивани и Срби и Муслимани у смислу да се ископа тај ров, па се сахране на размаку одређеном, што је мени и то оно НН; баш сте користили тај термин, па ме је то асоцирало, да су, дакле, били, ето у тој некој фази после смрти, равноправни?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Све су били присутни родитељи који су хтели, НН има још у Зворнику, на српском гробљу, који нису откривени још. Има гробница посебна са НН стоји.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било случајева да након повратка избеглих, да људи долазе и да се распитују евентуално за податке о томе, где би били сахрањени њихови за које знају да су нестали, да су погинули или за које тврде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је. Ја знам, Зијо Кадић за свог оца је долазио, Јусо Кадић да је сахрањен, има нешто спорно, место, где је. Ја кажем, на Казамбашчи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је Ваша служба, да ли је Ваша Комунална служба могла да им пружи какве податке у том смислу, да им се помогне? Да ли сте имали неких евиденција или је то био само тај један једини списак?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Тај списак је једини био.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Један једини списак и ништа више?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који је, када рекосте, генерал Суботић узео, када је он то узео?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У том списку су сви били и ови појединачни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када је то генерал Суботић узео тај списак, по Вама?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не могу Вам рећи одређено.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дајте сада, имамо сада неке одреднице, 1992., па 1995. Дејтон, па 2000. Ви директор још увек, значи, када би то могло бити?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каква је редовна процедура, каква је редовна процедура, Ви сте директор тамо и од 1987. године до 2000.?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Каква је редовна процедура везано за лешеве, збрињавање у том смислу, организације сахрана, каква је редовна процедура?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Умре мртац, зову нас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко Вас зове?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Родбина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако хоће да га ми сахранимо, узму, купе код нас опрему или негде даље, одлежи ако није одмах у болницу, мртвачницу, сутрадан га водимо ко хоће на гробље, ко неће има своја приватна кола, јефтине му, чак узму опрему и без нас, јефтинеју неку узму, сахране га. Има Закон о гробљу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли они сада доказују ту смрт нечим, нека природна смрт и тако даље? Не може Комунално предузеће да добије од било кога позиве, дођите, имамо један леш да сахраните, је ли тако?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам јесмо се разумели. Ми смо дужни, ко се год нама обрати, да извршимо сахрану, а свако ко је умро, зна се у болници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не можете без папира неких, то хоћу да Вам кажем, не можете без неких папира сахранити никога, због неких потврда лекара о смрти и тако даље, јер би могао тако и убица да сакрије.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако је убијен или нешто, долази истражни судија, ако је ово нормална смрт, ми смо, бар што ја знам, нисмо тражили папира никаквог. Ако је мајка неке умрла, брат, отац, каже, Неђо, има гробље, има, плати се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте умрлицу тражили? Извод из матичне књиге умрлих?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам да смо тражили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Мало чудно, али. Кажете, свако јутро сте држали састанке са тим људима?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Када је потребно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чак их и митили ако сам добро Вас разумео?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У смислу, јер је то напоран и незгодан посао, па људи би га радије напустили?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, и напуштали су многи, било је отказа, да нису хтели радити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли са њима причате, свако јутро, где су били јуче, шта су радили, колико то лешева и где су покупили, где су их сахранили? Разумете шта Вас питам?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Они су ишли по нашем налогу, колико лешева има. Лешеви су били на одређеном месту, прегледани од лекара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По чијем налогу вашем, кажете, по нашем?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Комисије за асанације.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ове Комисије, Костине, мене и ових чланова Комисије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте им дали и један налог да оду, да покупе неке лешеве у Дому културе, тамо у Челопеку, на Економији, не знам ни ја где?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја доле нисам, за та два.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: За те нисам никада, нисам знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви лично, дакле, да ли сте?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Им дали и један такав налог?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте око 800 лешева Муслимана и око 1.200 лешева Срба сте сахранили, па сада нисам сигуран, о ком то периоду говорите?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: О периоду комплетном овом који се десио, доле, док су трајали ови сукоби.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од 1992. до 1995.?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте и да је Коста Ерић набављао ове пластичне вреће, а Ви да сте набављали сандуке?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ишли смо и Коста и ја у Љубовију, више пута. Ја сам више пута ишао по сандуке.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сам тако себи прибележио, Коста је углавном набављао пластичне вреће, а ја сандуке у Љубовији?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То су вероватно неки контакти још од пре рата и пословни и тако даље?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какви су то сандуци?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Дрвени сандуци од тополе, најмизернији, што су најјефтинији били.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Имате ли неку представу, колико је то тада у маркама коштао један сандук?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, једно 150 марака.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се можемо сложити да је то доста новца?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, јесте, јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли Ви тај новац од некога требовали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Од општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од кога?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Од општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте написмено то тражили, образлажући за које потребе и тако даље, не само горива за камионе и друга возила, него и за сандуке, за вреће и са ким сте у том смислу лично контактирали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Давали смо рачуне општини, на основу којих су они нам рефундирани те паре или плаћали директно Љубовији горе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте са неким лично у општини контактирали, везано за то, за те новце, да се тај новац пребаци на ваш, не знам, жиро рачун?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Са рачуноводством, ко плаћа у служби рачуноводства, давали налоге.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте присуствовали у било ком својству, Ви сте директор Комуналног предузећа, да ли сте у било ком својству

присуствовали седницама Привремене владе, тадашње, зворничке владе, Кризног штаба, назовите то како год хоћете?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису никада нас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви лично, дакле, да ли сте икада?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада, никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Присуствовали и једној седници?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сем једном када је био извештај о раду Комуналног предузећа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Извештај о раду? Када је то било?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, можда овамо већ 1994., ту негде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пре тога, никада, никоме нисте подносили никакве извештаје?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Правили су они и годишње и месечне извештаје о раду Комуналног, увек, сваки месец смо правили извештај. Ми смо чистили Зворник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А као члан, односно заменик председника Комисије за асанацију?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте у том смислу, било коме?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ја као члан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Подносили било какве извештаје?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није било ни потребе, јер био је председник, ја не знам да ли је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како није било потребе, па, нисте имали људи, рекли сте нам на почетку нисте имали са ким да радите, чак сте хтели да одбијете тако што да се прихватите тога?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Отишао је Коста тражити људе, Коста је тражио. Ја кажем, ја сам обављао и друге послове, воде, смеће, канализације и опет никада не могу тврдити да нисам ту био присутан, углавном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ико од Вас тражио икакав извештај о томе, какво је стање изворишта, какво је стање воде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Како није, сваки дан радили на бојне отрове анализе и то, воде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте у том смислу подносили икада икоме какве извештаје?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, годишње смо извештаје.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не годишње, него ситуација се мења из дана у дан, рат је.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не сећам се, али два-три пута је била проблематика Комуналног на Извршним одборима, разматра се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чега, Извршним одборима, чега?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Општине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте присуствовали каквим Извршним одборима општине и разматрали ту проблематику?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Када је извештај о пословању јесам ја присуствовао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се то дешавало у априлу, мају, јуну месецу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Те 1992. године?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се сећате, рекосте за сведока, за особу М, рекосте за Остоју Гуњевића, да ли се сећате још кога од људи који су били међу тих пет, шест, седам, који су били само једна екипа која је ишла по лешеве, изузев ове двојице, да ли се сећате још ког имена?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам и могу добити имена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сада тренутно не можете да се сетите?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не могу, али могу знати имена која су била, могу да сазнам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је међу тим људима било и Муслимана?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Међу тим људима није било Муслимана?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није било, сигурно, није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али, Ви се сада не сећате имена, изузев ове двојице, не сећате се неких других имена?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: То су били физички радници, углавном, из других фирми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се могло десити да тим људима, тим људима, дакле, Остоји, господину М, осталима, нареди било ко други изузев Вас или Косте Ерића, да им нареди, да им каже, да их обавести, да тражи од њих да оду негде, било после подне, било увече, да оду негде по неке лешеве?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја са мојим знањем, не знам да је ико тражио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, да ли, имајући у виду организацију рада, организацију посла, и у мирнодопско време и у ратно време, дакле, да ли се могло десити да неко од њих тражи тако нешто?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако је крио неко нешто од Комисије, а преко нас није нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте да избегавате, господине, немојте да избегавате одговор на тај начин, него реците, по организацији посла, да ли је могао Вашим људима неко мимо Вас да нареди нешто?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није могао наредити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Разумете?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није могао наредити нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су Вас они информисали изјутра, да им се и поред тога, тако нешто десило, претходног дана, после подне, да их је неко звао, кога не знају, нити познају и да траже од њих да иду негде да купе лешеве, разумете?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Прво, није било потребе, они су ишли кући сви у три сата, људи ти, када заврше. Ако је неко, стварно није било потребе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Председник већа Вам је малопре рекао да сведок М тврди да му се дешавало да га зове неко после подне, непознати мушки глас, па да каже, да дође тамо и тамо?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нека рекне ко је, преда мном.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја никада не знам да га је ко слао, нити је мени рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је он?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам Вас директно, да ли Вам је он икада рекао да му се тако што десило?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није никада, никада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било ситуација да иде каква, какци радници полиције да иду у пратњи Ваших људи на та нека места где се купе лешеви? Да ли знате за тако што?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда је било, не могу, ако је било, не, не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не сећате се?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, евентуално за неко спаљивање лешева тамо?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада то нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сада то први пут чујем од Вас. Никада нисам то чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да су неки лешеви спаљивани, не знате за тако што?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ништа нисам то чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још нешто. Рекосте да су српски лешеви, лешеви српске националности обдуковани, да су долазили обдуценти, лекари, да су обдуковани, а да су ови лешеви Муслимана само прегледани, да нису вршене обдукције?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате, ко је то одредио да се тако поступи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам када су Србе довели, да дођу мајке, родитељи, кукњава.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, Ви сте причали о обдукцијама, што је врло прецизно?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Све је вршио доктор Станковић, све српске лешеве је он долазио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ко је то одредио да се то тако ради, да се тако поступи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

АДВ. ВЛАДИМИР ПЕТРОВИЋ: Где је вршио те обдукције он, у болници?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, у Ватрогасном дому.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обдукције?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сала једна велика била и ту је вршена, доведу се лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Праве обдукције, све? Јел знате шта је обдукција?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Знам, скину се људи, врши се, секцира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Ватрогасном дому?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само нешто ми није јасно, сада мало пре сте помињали, када смо причали о тим извештајима, Ви сте рекли да нисте били на седницама владе, али да сте подносили извештаје, па рекосте нешто, општини месечни извештај о раду Вашег предузећа?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то био и април, мај, јуни, исто извештаји?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је рат, никоме се није подносило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада нисте извештаје?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, сигурно није, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни о овом броју лешева покопаним, ми овог месеца урадили толико?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада није?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није сигурно, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за када сте причали месечне извештаје?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисмо ми никада причали о лешевима, него подносио сам извештај о стању воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, а ово за лешеве?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада нисмо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац, да ли има неко питање?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Вратио бих се још мало на ово одвожење и довожење лешева. Да ли је било лешева у Гериној кланици, а он то зна, а да их његова екипа која је скупљала лешеве ту није довезла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко други довезао у Герину кланицу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Могуће је то, могуће је то да је довезен, могуће је то, то је могуће.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Може ли сведок да објасни, зашто би његов радник, сведок М радио нешто мимо његовог знања, посебно у вези са сакупљањем лешева, самоиницијативно или по нечијој туђој наредби, када их је он морао сакупљати, чашћавати соком, кафом и тако даље, дакле, практично молити да они одраде тај посао редовно?

АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ. Извињавам се, и колега и ја имамо примедбу у односу на ово постављено питање, Тужилац тражи да сведок закључује, значи, он се изјаснио да не зна шта је сведок М радио, сада се тражи да он изнесе своје мишљење и закључак, што нама уопште није потребно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колега.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Ви сте из истраге?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, ја предочавам, из истраге.

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Не можемо сада на ту околност да тврдимо, зашто, док још није утврђено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да одговорите, добро, јел можете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Има ли неко објашњење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам га питала, није то само закључивање и ја сам га питала. Зашто би човек нешто радио, да ли Ви можете да претпоставите, зашто би он то радио, ако?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Са мојим знањем, он то радио није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако је шта радио, дајте га, са мојим знањем није радио сигурно, нити бих ја то крио. Нема потребе, оволике људе, оволике лешеве, што бих ја крио, не пада ми на ум, мислим, будите сигурни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате, зашто би он то радио? Јесте чули да је прећено неким тим Вашим људима да тако нешто раде?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, немојте мислити да сам ја њих митио, него, једноставно, као човек да не би направили негде, то су лешеве, ја сам људско биће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас, да нисте чули, да ли су Вам се жалили, ево ја се извињавам сада што сте ме понукали да једно питање поставим, да ли сте чули од њих, да они имају неке непријатности, да им неко прети, да их тера нешто да раде, јесу Вам се жалили некада да имају неки проблем?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај М или остали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису се жалили?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада, ни ови људи што су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су имали неки проблем, да их неко нешто приморава?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Никада ми се нису жалили, није било потребе, јер ја сам стварно људски са њима одрађивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на Вас, него да се жале на неке друге људе, да их нешто приморавају?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису ми се никада жалили, нама, Комисији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па Вама, Вас питам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Такође је остало нејасно, сведок тврди да је пријатељ био са Бубицом, био са његовим оцем, па је и данас, па сем што је дао ту погребну опрему за њега, друго ништа није урадио, па у ком смислу он сматра да је пријатељ, у том смислу што га је познавао или би нешто могао ближе о томе да каже?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Господине, рат је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, одговорио је. Јесте чули после?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Урадио сам најљудски што сам могао, будите сигурни, кунем Вам се, али рат је, људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули касније, јел Вас занимало, како Вам је пријатељ изгубио живот?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није ми ни он говорио, сретнемо се, не причамо, не питам га ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него у граду, да ли сте се после распитали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, за његове ране, ако ми не каже, Неђо, дај да попричамо, шта ћу, зашто бих ја на муке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не слушате ме, не Бега, него, јесте чули после у граду како је Бубица изгубио живот? Да ли Вас је занимало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није ме занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као пријатеља, није Вас занимало?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није да ме није занимало, чуо сам од Бега, погинуо му је син, да је убијен и шта ћу ја на његове муке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је убијен?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Он каже да је убијен, Бего.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви ништа даље?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Шта ћу му, Бего, прими моје саучешће, шта могу помоћи, Бего, дам опрему, сандук, ископамо, шта ћу друго радити.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Одлука која је сведоку показана о формирању асанационе Комисије где је и он њен члан, па каже да има један примерак те одлуке код њега, односно да ју је добио, па обзиром да је примерак који је показан без печата и потписа, па да се сведок изјасни, да ли је његов примерак са печатом и потписом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју одлуку мислите, има две?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Имам једну одлуку, друге немам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ту коју имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та имала потпис?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако је имам, могу Вам јавити већ сутра, ако је негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је имате?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ако је имам, а мислим да је имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам доставите?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Дајте ми број факса, могу послати то ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Толико. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је сахрањено ових првих шеснаест лешева, Муслимана?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: На Казамбашчи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли он познаје некога од њих?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Познајем.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко су?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: И био сам лично на тој сахрани.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко су ти који су убијени?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је Исмет Исмић, био је Буљубашић Асим, мој водовоџија у фирми, био је Субашић Омер, мој шеф, при лимарији био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли су они сви убијени?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Колико је било лешева, рекосте да су лешеви стављени у «Алхос» и у Герину месару. Колико је било тамо, колико овамо?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Отприлике?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Шеснаест првих тих је било на Казамбашчи, ја сам лично био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је било тих првих шеснаест првих?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: У «Алхосу» и лично сам тада присуствовао.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ви сте рекли да сте некима давали те таблуте, а некима нисте. Од чега је то зависило?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Зависило, ко сам дође, одем и кришом, много је људи помрло, дођу оне жене мени, дамо им.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где сте набављали таблуте?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Били пре рата код мене, па су остали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зашто набављате сандуке, а не набављате таблуте?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Таблуте нисмо набављали.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зашто? Да ли је било жена погинулих?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Судија је рекла, да ли Ви знате шта су секундарне гробнице, а Ви сте рекли да не знате, јер први пут чујете, а ја Вас питам, да ли је било да се пребацују из једног, да ли сте Ви организовано пребацивали лешеве из једног гроба на друго место?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја то никада не би радио.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли радили?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам сигурно, нити би то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је Вама познато да је био неки затвор у Зворнику, у то време када сте Ви били, од априла до јуна?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Био је затвор где је Суд за прекршаје. Чуо сам да је ту био.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је ту било убијања?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли знате неки сабирни центар за Муслимане, или неки логор да је био?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли сте чули за исељавање из Козлука?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Јесам чуо.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Можда и тих дана, чуо сам од Фадила Бањановића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Познајете Фадила?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Када је дошао, познајем Фадила и пре рата, када је дошао на договор, ја му тражио цистерну, он је имао цистерну у Козлуку, тражио, рекох, дај, молим те, каже, не могу, видећу и тако је то остало на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То када су исељени?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не, када су требали да се исељавају. После ћу сазнати зашто је долазио Фадил. Сретнемо се у Кризном штабу доле у Фамоту, «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Одмах тих дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На почетку?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: На почетку, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јесу отишли?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: После су они исељени, отишли су, јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада на почетку или касније?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, врло брзо ја мислим да су они отишли после, на почетку.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је ова идентификација, ја сам Вас разумео да је долазио лекар који је вршио обдукцију, ДНК, не знам, преглед леша, а да ли је нека идентификација вршена независно од лекара, на неки други начин?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не, не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Нисте сахрањивали без лекара?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од почетка?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нико није сахрањен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ни ових шеснаест?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ма каквих шеснаест, њих је Станковић прегледао, то је за нас било бум, шеснаест лешева.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је врло прецизно поменуо да је било тела Муслимана око 800, а Срба око 1.200 и данас нам је овде показао да зна за 16 тела која су покупљена у граду Муслимана и да зна 75 или 80 тела из Дрињаче. Одакле потичу ова друга тела, до тог броја 800?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Откуд ја знам одакле, то су углавном села општине Зворника, то је тачно, али не знам одакле су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви рекли, све до краја рата 800?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да, да, не могу знати одакле су.

НАТАША КАНДИЋ: Јел може да се сети, пошто каже да су свакодневно имали састанке и да се на тим састанцима разговарало о сахрањивању, да се сети, одакле су још та тела долазила?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: За Дрињачу знам, за ових шеснаест знам, а за ове друге не знам, стварно не знам и поједина индивидуална умирања то знам, ово не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поменуо је да док је био у Шапцу да је на телевизији видео камион са неким телима. Колико је ту било?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: То су три или четири леша била на том камиону, будите сигурни, није више било. То је први дан када су покупљени лешеви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се окрените микрофону.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофону се окрените.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Први дан, то је било, када смо искупили, да ли четири или три, четири леша, нађено, први дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте Ви видели на ТВ?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да. То је први дан, сигурни будите и то је тај камион и ти лешеви, ето, то је то, а велики камион изгледао, поготово рат је почео, мртви људи и то је, али то је истина, то будите сигурни и то су они од оних шеснаест људи и они који су ту натоварени на том камиону били.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна, колико је укупно покупљено у граду тела?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Шеснаест људи тих.

НАТАША КАНДИЋ: Укупно?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Од почетка, од 07. до када?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, тих дана првих, када сам се ја вратио, они су покупљени. То је било за пар дана покупљено, у подрумима, овде, онде.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна за случај да су неки двоје Зворничана страдали у башти, да ли су покупили нека два тела у башти?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да је међу тих шеснаест то било.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли зна за некога да је на тераси убијен и да је одатле?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок може да нам каже, одакле су тела, његово предузеће, његови радници или на неки други начин стизали када су у питању тела Срба?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам Вас разумео.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да се сетите, да ли знате, одакле су тела Срба која сте, Ви кажете, око 1.200, са којих места, локација, положаја, су долазили и до Вас или сте Ви слали своје раднике?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам ни то, само знам са Каменице 47, а ово не знам, стварно не знам. Знам крупније ово знам, када су доведени, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам кажете, одакле Вам та бројка од 1.200, ко Вам је дао ту процену или тачан број?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Сандука толико издали.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Толико купили сандука и правдали, по имену и презимену.

НАТАША КАНДИЋ: А за ових 800 Муслимана?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: По списковима оним које смо имали код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте предали?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, по списку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Генералу?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: По томе?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: То је била фасцикла.

НАТАША КАНДИЋ: Сведок је данас два пута рекао нешто што сам ја први пут чула овде на суђењу, да је дошао дан када се плаћа рачун и да је он знао да ће доћи тај дан, па бих га замолила да нам каже, шта он то, шта то за њега значи? Ако могу да помогнем, да ли на пример оно што каже, ето то Муслимани у кесе, Срби у сандуке, да ли то има везе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека се сам сведок изјасни. Ево, рекли сте у истрази, знао сам да ће једном доћи дан када ће се за то.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Када ће се, хвала Богу, одговорати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта сте то мислили?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, на све, у свету, сваки геноцид. Па, мојих је погинуло тринаест 1941. у мојој кући, одговарали људи, у мојој кући убијено тринаест 1941. Ја побегао у Мачву преко Дрине, преко Дрине у чамцу, конопцем је вадила дете једно. Људи, будите сигурни, части ми, да се стане овом, да се никада не понови више. Ја сам за то. Ко је год одговоран, нити бих га штитио, да је дете моје рођено, нити ћу штитити, да се једном стане овом Балкану нашем, да живимо као људи, људи се враћају, ваља нам живети заједно. Сваки дан сам са Муслиманима у Зворнику, живим, радим, да једном ставимо тачку на ове црне, а не и на оне који су то чинили, не дај Боже.

НАТАША КАНДИЋ: Питала бих сведока, да ли је те 1992. године, у том периоду, април – јули месец, на колико је сахрана био где су сахрањени Срби, његови пријатељи?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Само на ових 47 масовна гробница када је била, само сам тада био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је била та Каменица? Ми смо овде чули да је то било у јесен 1992. године?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам, стварно и био сам на тој првој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, колега.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Када је шеснаест Муслимана сахрањено, ту сам био, пријатељи били и био сам на овој 47 када је било. То је био рат, госпођо, то је више, метеж, то је више. Ја сам мислио, то је готово, два дана, пукао рат, хајдемо, вратили се Муслимани, хајдемо, ко је крив, нека иде. Части ми, тако смо мислили, почели су се људи враћати у фирму да раде, нека одговара ко је за шта крив. Било је људи које сам ја саветовао, Хајро, бежи, имаш ли икуда бежати, бежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога да бежи?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, од кога, од рата, од јада, чемера, видиш да је метеж, да је рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Хајро да бежи?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Од кога, не од мене сигурно, од рата да бежи. Пита мене, могу ли почети радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете, колега, нисам чула.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Каже он мени, дошао да ради, ради ту Хајро, ради Хајро, ради Изо рад, кажем Хајро, имаш ли ти игде ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Хајро да бежи, што да не бежи неки?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, метеж већ, по Зворнику оно, дешава се, убиства, линије постављене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли и Србима говорили да беже?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, нисам, шта ћу, ко је хтео он је побегао, отишао. Многи су побегли и Срби, потерница за њима била да се врате. И за мном је била потерница да се вратим.

НАТАША КАНДИЋ: Питала бих сведока, да ли је, он је директор једне врло специфичне организације која је увек, било да је рат или није, морала да ради по одређеним правилима, постоји процедура. Када му тако неко јави тамо има сто лешева, да ли ту постоје нека акта која њему, на основу којих он мора да позове полицију, одакле, ко је побио сада те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли је уопште рекао сведок, могу ли ја да преформулишем ја Вас молим. Јесте ли Ви некада чули да је тако велики неки број лешева био, Вама да јаве?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Па, добро, ево Дрињача, узмимо Дрињачу.

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Свако појединачно убиство, ван линије, пријављујемо СУП-у полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули сте, ево пита Вас пуномоћник, када сте то чули, за Дрињачу, да ли сте Ви то јавили полицији, ко је тада био шеф полиције?

СВЕДОК НЕЋО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, ја шта су, људи одмах отишли јавити, била је туга, како није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је јавио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја када сам дошао, већ је било јављено, ја био у Шапцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је јављено и ко је јавио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Јављено свима, и у Комуналној и ови, већ спремили људе да иду по те људе без мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Комунално то одрађује, него, коме је јављено? Јел јављено полицији, јел јављено општини?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја шта је, како није полицији, сваки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тада био у полицији, да ли се сећате, у почетку главни?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, то је било до поделе дошло, нажалост, не знам ни ко је. Странке су дошле, страначки живот, исључили нас који смо били на челу, странке заузеле, поставили своје страначке људе једни и други.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су били страначки људи на страни Срба, који на страни Муслимана?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Било је СДС, СДА, поделили и СУП, поделили све, пре рата, поставили своје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете јавили? Ко је јавио полицији, да ли Ви као директор или неко други?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко је јавио, ја нисам ни био у Зворнику, био у Шапцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули, ко је јавио полицији да се то десило?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је брујало у Зворнику, то је било седамдесет, осамдесет људи, нисам се ни интересовао, то је била туга и бол и мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био неко у Зворнику да није знао да су ти људи убијени?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ишао од људи до људи да питам, да ли знате или не знате, то је рат и то је јад и шта ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некада причали са неким из полиције о томе или са неким надлежним? Не мислим са обичним људима на улици, него овако?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, ко сам ја да причам, члан Комисије, извршавао наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како онда знате да је јављено полицији? Сада кажете, јављено, све бруји, сви знају, како сада?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко је јавио, не знам ко је, јавио, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је јавио?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам ја истражни судија био да ја идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али знате да је јавио, тако сам Вас схватила?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Све је јављено, свако убиство је јављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су предузели ти из полиције, када им је јављено?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам шта су предузели, ја знам да сам их сахранио све, уљудно, то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да су ишли после тамо, на лице места?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та полиција којој је јављено?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се распитивали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у неким другим случајевима, да ли је ишла полиција?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, само знам да је полицији пријављивано, поједини, свака убиства у Зворнику, ако су се десила или смртни случај да је полицији пријављивано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате шта су они предузимали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате, ако Ви нисте пријављивали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, чујем, није то у Зворнику, каже, овај, тај и тај човек, пар случајева је било. Знам за Зијиног оца да каже, пријављен, ја знам, био Остоја, каже, немам више таблута, дај му три њебета, тражиће ме Зијо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је појединачни случај?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, појединачни били, дај полицији, изашао неки Влада из полиције, отишао, прегледао, видео, установио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ове у кланици што су скупљали и у «Алхосу»?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то јављено полицији?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, претпостављам да јесте, јер то су ствари које су морале бити јављене.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли фирма као што је то Комунално предузеће, сме да сахрањује, а да не постоји неки, неко одобрење, дозвола од општинског органа, рецимо?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Возило је било дато на управљање, чак та Комисија за асанацију није била Комуналног, она је при Комуналном, дати људи, примали плату од другог, То што сам се ја ту задесио као члан са председником, јесам. Свако возило је било регистровано и дато, ко ће дати возило, ко ће смети узети возило, ако нема одобрења да га узме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије одобрење?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Од некога, било од «Глинице», неко је тражио, захтев, дајте нам возило, дајте оно, па рат био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање је било, од општинских органа, јел они морају нешто да дају дозволу да се нека лица или Комисија? Чија је та Комисија за асанацију, јел то Ваша, Комуналног или општинска?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није, није, она је само при Комуналном дата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то општински орган, Комисија?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да ли је општински, да ли ово што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што смо читали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Онда је општински орган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел зна онда општина да њен орган скупља и сахрањује лешеве?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То треба њих да питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте заменик председника?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То треба њих питати, општину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, данас имамо прилику Вас да питамо. Ви сте заменик председника Комисије?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја не знам. Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сведок зна шта се догађало у Дивичу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Где у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дивичу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Дивич? Дивич је исељен, један дан су наишли масовно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, да ли знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, то су моји пријатељи, са мном се руковали када су изашли, водовоџија био код мене Буљубашић.

НАТАША КАНДИЋ: Јел тај што је убијен?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није, није, други један.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу изашли почетком тих сукоба, април, мај, када, јун, не знате?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, а можда је то и месец дана, петнаест дана, месец, Видео сам га случајно у Зворнику када је Дивич исељен, тај један је био и јавио се мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви то гледали исељавање?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Молим? Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули како су исељени?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам, њега сам само видео и питам га, рекох, да ми дођеш, имамо кварова на водоводу. Каже, ако Бог да, доћи ћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте га видели?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је исељен?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су исељени, у град?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам га видео у граду, у Зворнику, може и потврдити то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, од Дивича до града има три километра?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, три километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су исељени?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није он био, он није био из Дивича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питање је, Дивичани, људи Дивичани?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: За њих не знам, он је био Зворничанин и дошао у своју кућу из Дивича, Буљубашић, кућу имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је кућу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, кућу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, питање је било, да ли знате да су неки Дивичани исељени?

НАТАША КАНДИЋ: Питам, шта се догађало у Дивичу, да ли зна, шта је са тим људима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, шта сте чули?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Чуо сам да су исељени у Батковић у Бијељини, Дивичани.

НАТАША КАНДИЋ: Да су исељени у Батковић?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте Ви чули уопште да се људи исељавају у логоре? Ја први пут у животу чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, чекајте, шта је то Батковић?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам чуо и у Бијељини се срео са Пашићем, поштаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то Батковић? Какво је то место?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Неко место као што је у Београду, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било тамо нешто специфично или је обично место?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нашао сам Пашића живога који је, Неђо, каже, овде су нас иселили у Батковић и чекамо размену, Пашић, поштар у Зворнику био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се окрените због микрофона. Значи, исељени тамо да чекају размену?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, и шетао је градом, пусте их по граду да ходају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, јел то значи да је то било неко затворено место па их пусте?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га питали?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте га то срели?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Опет кажем, тих петнаест, двадесет дана, први месец, први месец је био и жив је тај човек, можда може да посведочи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А исељен из Дивича, он је баш живео?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Из Дивича, да. И иселили их, каже, доле у Батковиће и чекају размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су неки од њих остали заточени, негде у Зворнику?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дивичани?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни за једног?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам. Овај је човек жив, можемо да га нађемо.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се догађало са људима у селима Јусићи, шта се на Бијелом потоку догодило, да ли нешто зна о томе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојмо да ширимо сада то.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Стварно не знам. Не знам, стварно не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли онда може да нам каже, пошто мени није јасно, шта се догађа у Зворнику, Комунално чисти, та једна слика је потпуно нејасна, шта се догађа у Зворнику, пошто, значи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете конкретније, мислите у овом периоду оптужнице, да ли има борби?

НАТАША КАНДИЋ: У овом периоду, да, значи, април – јули месец?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: У Зворнику нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Функционише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били у Шапцу, јесте чули уопште да су биле неке борбе у Зворнику и када?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам када је Зворник заузет од стране Муслимана, мостови, ја побегао у Шабац и вратио се после седам дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се Ви вратили, да ли су биле борбе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нису.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Престале?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Престале?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А град тако сломљен?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Био сломљен, по центру града.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је после тога било борби?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Није никада било.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одакле онда та тела долазе?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Шеснаест, нашли смо.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, после та тела?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Са линија, из.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Околине?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, из околине.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули Ви ту пуцњаву, борбе?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нисам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су биле линије?
НАТАША КАНДИЋ: Добро, молим Вас, само да питамо, када каже долазе тела са линија, да ли је тих 800 тела Муслимана која он помиње, да ли тврди да су то тела са линија?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не тврдим ја.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, није он рекао, рекао је да не зна одакле су све.
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да су преко наших руку прешле сахране тих људи, а одакле су, ја то не знам, не знам ни Срби одакле су.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.
АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Та финансијска средства која је обезбеђивала општина, која су тражена, да се надовежем на питање члана већа, значи, да ли су та средства трошена на сахрану и Срба и Муслимана?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да одговорите?
АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То када је тражен новац, значи, када су потраживали новац, када су тражили средства за опрему?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Вероватно је општина морала, ко би дао и вреће џабе, не би сигурно давао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, вреће сте добијали џабе?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: А сандуке ишао у Љубовију.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сандуке за Србе, то, а шта је онда коштало за сахране?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Годину дана чекали, нисмо им плаћали.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је онда коштала сахрана Муслимана? Вреће џабе?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Вреће, камион, сахрана, копање.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гориво, значи?
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још би могло ту да буде у трошковима? Гориво, копање?
АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: И плате људима.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Плате смо рекли, добро, плате за све.
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Плате су добијали, једна је група радила и добијала плату од општине.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од општине, радници.
СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Друга ствар, само ако може сведок да нам објасни, шта је то нишан, значи, приликом сахране Муслимана, значи, шта је то, како се поставља, где то стоји?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Нишан је обележје Муслимана, што је крст православни.

АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Да ли је, значи, то чинило те гробнице видљивим, да ли су ти нишани постављени на те гробнице, да ли су они?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Оне су све биле видљиве, сви нишани били по гробовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, на питање члана већа рекли сте да, када се затрпа, добро да разјаснимо.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Остане број у гробу, а нишан, даска остане на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе стоји?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да, да, да.

АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То је био закључак члана већа, погрешан, ја зато питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није такав.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Члан већа се уопште није изјашњавао ни о каквим закључцима.

АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Ви сте, ја се извињавам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Немојте тако да је члан већа закључивао.

АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: Погледаћете после у транскрипту, снимано је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је одговорио на питање члана већа, да се горе ништа није видело. Ја сам тако схватила.

АДВ. ЗОРАН ЈОВАНОВИЋ: То није рекао сведок, то није рекао сведок да се ништа није видело, то је рекао члан већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само да прецизирамо, значи, на тој земљи свуда су били ти нишани?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без имена, само тако?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Без имена, и број је био који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, број је доле у врећи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Доле је био и на нишану је био, метални број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У врећи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ко се знао, било је име и презиме, на нишану, јесте, име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, видљиво горе?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Видљиво написано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: И сада се може наћи број када се ископа, није то никаква.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли се налазе сада ти нишани горе и даље?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не налазе, прекопата гробља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекопано све?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: То је даска која је иструлила за годину дана, крст иструне за годину исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А број је метални?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Број је метални у гробу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У гробу?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А горе, кажете?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја мислим да је и горе стављан крај овога нишана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Метални број?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то остало?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Остало је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли то на Казамбашчи?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Не знам, то је сигурно стављано, то будите сигурни и онај који је откопавао, и они морају наћи те бројеве, морали су их наћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања неко од оптужених, да ли има? Добро. Да ли Ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада када смо завршили?

Констатује се да више нема питања.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви тражите трошкове и колико за данашњи долазак у суд, повратак, имате право и на трошкове исхране? Колико Вам је то тамо-вамо?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Ја сам дошао колима, али има аутобус, колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико испадају ти трошкове, Зворник-Београд, Београд-Зворник?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Па, било је још сведока који су, када су узимали, како њима, тако и мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали смо неке са птичјим грипом, неке без, неке са колима, неки аутобусима?

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Реално, нормално. А и не мора, није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, имате Ви право. Ми давали негде ту цирку три-четири хиљаде.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Како свима тако и мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са исхраном.

Констатује се да сведок тражи трошкове превоза и исхране по нахођењу суда, па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку трошкове за долазак у суд и повратак, те трошкове исхране у износу од 4.000,00 динара.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Следећи главни претрес се заказује за 08. и 09. мај 2006. године, са почетком у 9,30 часова, судница број 2, што је саопштено свим присутнима уместо позива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сведок К, 08. и 09. мај. Мај и јуни смо рекли, јули нисмо још. Почетак јула ја планирам, још једанпута, почетком. Хајте одмах да видимо, не можемо два месеца. Ви сте слободни.

СВЕДОК НЕЂО МЛАЂЕНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите, ево ја сам дозволила. Значи, почетак јула планирајте, још једно три-четири дана, а јун је 13., 14., 15. и 16., уторак, среда, четвртак, петак, јуни. Сведок К, јесте, два дана.

Довршено у 13,25 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА